

HỎI VÀ ĐÁP HÊ-BƠ-RƠ PHẦN II

Trước tiên tôi muốn cảm ơn từng người trong anh chị em là những người đã nhận được thông báo “cầu nguyện cho vợ tôi.” Cô ấy đau rất, rất nặng. Chúng tôi không biết nó là gì, và cũng không biết chuyện gì đã xảy ra, cứ nôn mửa dữ dội và nàng gần như bất tỉnh, và sốt khoảng bốn mươi độ rưỡi, phải quấn nàng trong tấm mền chườm nước đá. Vì vậy...nhưng bây giờ nàng ổn rồi. Cơn sốt đã biến mất, và nàng không sao. Vì vậy tôi cho rằng, nàng yếu kinh khủng, sụt khoảng bốn ký rưỡi. Nàng đã không... Tối nay nàng nuốt miếng đầu tiên kể từ hôm Chúa nhật. Và vì vậy nàng đã bị bệnh rất nặng, và chúng tôi tin cậy Chúa dành cho nàng, và Ngài đã đưa nàng qua khỏi. Bây giờ chúng tôi muốn nói với anh chị em rằng hãy tiếp tục cầu nguyện để nàng sẽ lấy lại sức lực của mình.

³⁰⁴ Và bây giờ, cuối tuần sắp tới này, ý Chúa, tôi phải đi đến Miami. Người bạn cũ của tôi, Anh Bosworth, sắp về Nhà, và bây giờ anh ấy đã gần một trăm tuổi. Và anh ấy đã gọi cho tôi, anh ấy nói, “Anh Branham, đến gặp tôi ngay lập tức, tôi muốn nói với anh đôi điều trước khi tôi đi.” Và anh ấy...Ồ, tôi nghĩ anh ấy muốn cầu nguyện cho tôi, và chỉ cần đặt tay lên tôi trước khi anh ấy ra đi, anh em biết đấy.

³⁰⁵ Và tôi—tôi hy vọng rằng tôi có thể kết thúc những ngày của mình với danh tiếng như F.F. Bosworth. Trong số tất cả những người tôi biết trên thế giới, mỗi người tôi từng gặp trên thế giới, tôi chưa bao giờ gặp một người mà tôi khao khát được trở thành, như F.F. Bosworth; tôi muốn nói là, như—như một mục sư. Tôi chưa từng nghe một người nào, trên toàn cầu, ở bất cứ đâu, từng tuyên bố về F.F. Bosworth ngoài những gì thật chính xác mọi sự là “một Cơ-đốc nhân,” và mọi sự là “một người anh em thực sự.”

³⁰⁶ “Sự ra đi để lại đằng sau chúng ta những dấu chân trên cát của thời gian.” Anh ấy là một người anh tuyệt vời, và bây giờ anh ấy đã già thật rồi, gần trăm tuổi. Vì vậy, anh—anh ấy chỉ đang về Nhà, thế thôi, và anh ấy đã nói với tôi. Anh biết anh sẽ đi, và chỉ đang chờ đợi. Anh ấy nói rằng thời điểm hạnh phúc

nhất trong cuộc đời anh ấy là ngay bây giờ khi anh ấy chỉ đang chờ đợi, nhưng nói rằng anh ấy biết rằng mình sẽ đi.

307 Tôi nói, “Tôi phải đi Michigan tuần này, Anh Bosworth.”

308 Và anh ấy nói, “Chà, đừng đi quá lâu, Anh Branham, tôi không thể kéo dài thêm được nữa. Tôi ngày càng yếu đi.”

309 Vì vậy anh ấy đã là một người bạn rất thân thiết đối với tôi, nên tôi không thể không đi xuống. Bây giờ, nếu tôi phải bay xuống, tôi sẽ—tôi sẽ bay trở lại và có thể quay lại ít nhất là vào tối Chúa nhật; nếu không, ồ, tôi sẽ phải lái xe và tôi có thể mất nhiều thời gian hơn một chút.

310 Và cầu nguyện cho Anh Bosworth. Chỉ cầu nguyện để Đức Chúa Trời...và khi Ngài lấy đi vị tộc trưởng già đó, rằng Ngài sẽ sai một cỗ xe lửa đến và đón anh, đấy. Tôi yêu anh ấy, anh ấy giống như một người cha đối với tôi.

311 Một cụ già khác...ông ấy và Anh Seward. Tôi—tôi hơi giống những người già, tôi—tôi yêu họ. Và Anh Seward cao niên, anh ấy cũng đã ngủ như vậy. Dĩ nhiên, Anh Seward không già lắm, tôi nghĩ, như Anh Bosworth.

312 Và cầu nguyện cho Anh Bosworth. Mọi thứ không phải là hoa hồng xung quanh nơi đó, nhưng ấy là—ấy là...Anh ấy cần những lời cầu nguyện của anh em, nhưng không phải vì điều gì đặc biệt mà chỉ vì anh ấy...rằng Đức Chúa Trời sẽ cho anh ấy ra đi trong sự bình an.

313 Bây giờ...Và rồi chúng tôi, cũng muốn nhớ, rằng ngày mai, ý Chúa, chúng ta chôn cất một trong những người bạn của chúng ta từ nhà thờ này, Anh Sol Coates. Anh ấy đã ở đây vài lần, làm việc ở bưu điện trong nhiều năm. Và anh ấy đã chết tại Bệnh viện Cựu Chiến Binh đêm hôm trước. Anh Cox và tôi đến thăm anh ấy, và anh ấy...khá thấp. Và bây giờ anh ấy đã ra đi, một Cơ-đốc nhân. Và chúng ta sẽ chôn anh ấy từ Nhà Tang lễ Coots chiều mai lúc một giờ, Anh Neville và tôi. Bộ ba Neville sẽ hát; và chúng tôi sẽ phân chia các buổi nhóm, Anh Neville và tôi. Đó là, tôi không biết khi nào chúng tôi đã thu xếp xong việc gì, và vì Meda. Và vì vậy, thế thì, tang lễ của anh ấy sẽ diễn ra vào lúc một giờ chiều mai, tại Nhà Tang lễ Coots.

³¹⁴ Và sau đó, vào lúc hai giờ, thứ Sáu, Ông Wheeler. Chúng tôi gọi anh là Pod Wheeler; anh ấy là một, tôi thực sự quên mất đầu là thật của anh ấy...Và, anh em biết đấy, tôi—tôi chỉ nhìn thấy điều đó trên báo và không biết đó là ai, cho đến khi tôi nhận ra. Anh ấy là hàng xóm của chúng tôi trong nhiều năm, và—và anh ấy vừa mới qua đời. Anh đã ở đây ngay trước cửa nhà thờ, đêm nọ, và tôi đã cố gắng đưa anh đến nhà thờ. Đêm nọ, khoảng ba tuần trước, đứng ngay đó, và tôi chỉ cố thuyết phục anh vào nhà thờ. Bởi vì, tôi không nghĩ anh đi nhà thờ hay làm bất cứ nghề gì, tuy nhiên anh ấy lại có một cậu con trai là thầy giảng Báp-tít. Nhưng anh ấy không có nghề nghiệp nào như tôi biết, và bây giờ anh ấy tiếp tục đi gặp Đức Chúa Trời. Vì vậy đó sẽ là hai giờ chiều thứ Sáu tại Nhà Tang lễ Coots. Và, Anh Neville và họ cũng sẽ hát, và trong tang lễ đó ở đó.

³¹⁵ Và vì vậy, nếu ai trong số các bạn muốn tham gia các buổi nhóm, đó là ngày mai lúc hai giờ, hoặc, ngày mai lúc một giờ. Tôi nghĩ điều đó đúng. Phải không, thưa anh em? Và hai, người khác. Đúng không? Hai, tại Nhà Tang lễ Coots.

³¹⁶ Và bây giờ, sáng Chúa nhật...Thứ bảy sẽ là buổi truyền thanh. Và Anh Neville có thể sẽ cho anh em biết, vào lúc đó, chỉ điều gì... nếu chúng ta có thể có một buổi nhóm chữa lành vào tối Chúa nhật, hoặc thời gian nào chúng ta sẽ trở lại nếu tôi bay xuống đến—đến Florida để gặp Anh Bosworth. Tôi không biết mình sẽ rời xa anh ấy như thế nào, anh ấy quả là một người bạn già thân yêu. Và có lẽ là lần cuối cùng chúng tôi gặp nhau, nếu, Chúa cho phép, trên trái đất này. Và anh ấy...tôi không biết tôi có thể thật sự đi khỏi anh ấy ngay lập tức hay không; và tôi không muốn rời xa anh ấy, nhưng, anh em biết đấy, anh em còn những việc khác phải làm.

³¹⁷ Bây giờ có một tuyên bố tôi muốn nói ở đây trong khi không có quá nhiều người, và những người ở đây là bạn bè của tôi.

³¹⁸ Tôi rất vui khi thấy Chị Smith ở đó. Lần đầu tiên tôi đã gặp chị ấy trong một thời gian dài. Chị khỏe không Chị Smith? Một năm rồi, chào ôi, tôi tin là lần cuối cùng tôi nhìn thấy chị...[Chị Smith nói—Bt.] Tại Cảng Benton, tôi hy vọng một lúc nào đó sẽ lên đó. Tốt. Tôi tin rằng lần cuối cùng tôi gặp chị, là trong một tang lễ ở

Louisville. Và tôi nhớ rất rõ Chị Smith. Cách mà chúng tôi...Tôi đã từng đến chở chị ấy trong một chiếc xe tải khi chúng tôi đi đến nhà thờ. Nhựa than cũ lòi ra sau lưng và chấn bùn nhấp nhô lên xuống, và trời lạnh lẽo; và tôi, một chân đặt chân ra bên ngoài. Ô, chao ôi. Thời gian đã trôi đi kể từ đó, Chị Smith. Vâng, thưa quý vị. Vâng, chúng tôi cảm ơn Chúa vì những kỷ niệm quý giá đó, và vẫn yêu mến Ngài.

³¹⁹ Một điều, người nào đó có thể thắc mắc, đêm nọ...tôi đang nói chuyện với Anh Fleeman ở ngoài đường ở đây. Và đôi khi ai đó nói, “Ngay khi buổi nhóm kết thúc, điều gì khiến Anh Branham cứ đi nhanh như vậy?”

³²⁰ Chuyện là thế này, vợ tôi chỉ có một mình. Hiểu không? Và nếu tôi bắt đầu nói chuyện, tôi sẽ nói chuyện đến nửa đêm, còn cô ấy ở đó, ngồi ở đó một mình hầu hết thời gian. Và đó là lý do mà tôi nhanh chóng ra ngoài, để trở về với cô ấy, anh em thấy đấy, trong đêm; vì tôi phải nói, tôi nói quá lâu. Tôi sẽ nói chuyện về *điều này* một tiếng rưỡi nữa. Tôi thật sự không thể bỏ qua và nói, “Tối nay *anh* thế nào? *Anh* khỏe không? *Anh* khỏe không?” Tôi không làm điều đó. Tôi chỉ dừng lại và đi đến nói chuyện; và người nào đó đi đến nói về điều gì đó, và rồi tôi ở đó trong một giờ. Hiểu không? Và đó là lý do, cô ấy ngồi và chờ đợi và vân vân. Và đó là lý do tại sao nó là vậy. Tôi chỉ không muốn anh em nghĩ đó là vì tôi không muốn gặp gỡ bạn bè của mình và bắt tay họ, và bày tỏ tình thông công của chúng ta và vân vân, nhưng đó chỉ là một trường hợp như vậy.

³²¹ Vì vậy, bây giờ, mọi người hãy cầu nguyện cho những người đau yếu và bệnh tật.

³²² Và Bà Harvey đang ốm, trải qua mọi bệnh tật đó. Vâng, thưa quý vị. Và tôi không thấy...tôi...Bây giờ ở đó có thể, theo như tôi biết, người nào đó, một bác sĩ ở đây. Và nếu tôi sai trên bục giảng này, xin Đức Chúa Trời tha thứ tôi. Nhưng tôi tin rằng Đức Chúa Trời sẽ bắt họ là những bác sĩ phải chịu trách nhiệm về những gì họ đã làm với người đàn bà đó. Tôi—tôi tin vào sự phẫu thuật, tôi tin vào thuốc men. Chắc chắn, tôi tin nó. Tôi nghĩ rằng Đức Chúa Trời đã sai họ đến đây để giúp chúng ta, cũng giống như việc Ngài sai thợ máy sửa xe ô tô và vân vân. Nhưng người đàn

bà nhỏ bé đó, bác sĩ đã bỏ mặc bà ấy, và nói, “Bà ấy bị ung thư dày mình, không thể làm gì được.” Người mẹ nhỏ của một đám trẻ.

323 Tôi đến gặp chị ấy, và cố gắng giải thích cho chị ấy hiểu điều đó như thế nào qua lời cầu nguyện...Và—và chị chỉ là một phụ nữ trẻ, khoảng hai mươi lăm tuổi. Và cách mà Đức Chúa Trời chữa lành đứa con bé bỏng của chị ấy, nó được gọi là “em bé kỳ diệu” ở bệnh viện nhi đồng hiện nay, vì bệnh viêm màng não. Và về tình trạng khủng khiếp như vậy của đứa—đứa trẻ, và Chúa đã chữa lành nó ngay tức thì. Họ, các bác sĩ, không thể hiểu được điều đó. Tôi đến gặp Bà Harvey, và tôi nói, “Bây giờ, Bà Harvey, các bác sĩ từ chối chị phải không?”

324 “Vâng, thưa ông. Nó là...”

325 Và chồng chị ấy nói, “Vâng, không thể làm gì được, cô ấy hoàn toàn bị ung thư dày người.”

326 Tôi nói, “Ồ, điều chúng tôi muốn làm bây giờ, là tin Đức Chúa Trời, rằng Đức Chúa Trời sẽ—sẽ chữa lành...chữa lành cho chị.” Và tôi nói, “Làm thế nào nó xảy ra, ung thư có thể không rời khỏi ngay lập tức; nhưng nếu chúng ta cầu nguyện, thì sự sống của căn bệnh ung thư sẽ rời đi. Chị có thể bị đau một thời gian ngắn, và—và” tôi nói “chị có thể phục hồi ngay lập tức.” Và tôi nói, “Rồi sau một vài ngày chị có thể trở đau hơn bao giờ hết.” Nhưng tôi nói, “Chị phải đặt niềm tin của mình chống lại bệnh ung thư.” Tôi nói, “Nếu bệnh ung thư sống, chị sẽ chết. Nếu bệnh ung thư chết, chị sống.” Và tôi nói, “Bây giờ chúng ta sẽ cầu nguyện.”

327 Và chúng tôi đã cầu nguyện, và với mọi bằng chứng mà tôi thấy, Đức Chúa Trời đã chạm vào cơ thể của người phụ nữ. Và ngay lập tức chị ấy khỏe lại, chị đến gặp mẹ tôi, chị đã đi thăm khắp khu phố, (khi chị ấy thật sự đau khổ như vậy) không hề đau đớn. Và rồi sau đó khoảng ba ngày, chị ấy bắt đầu bị bệnh trở lại.

328 Và sau đó hóa ra rằng thành phố nói rằng họ “sẽ trả tiền hóa đơn cho bác sĩ, nếu bác sĩ phẫu thuật nó.”

329 Và bây giờ nếu tôi sai, xin Chúa tha thứ cho tôi. Nhưng họ đã lấy người mẹ trẻ đó, biến chị ấy thành một “vật thí nghiệm.” Họ đưa chị ấy ra ngoài đó, và lấy cả ruột của chị ra khỏi dạ dày, và mọi thứ. Lấy cả hai từ đường tiết niệu và từ hoạt động của ruột,

và chọc chúng ra hai bên. Và đã ở trên bàn mổ hơn chín giờ. Y tá nói, “Nó trông giống như một cửa hàng bán thịt, nơi họ ném ruột của chị ấy từ nơi này đến nơi khác, và đặt các buồng trứng bằng nhựa và ống nhựa vào.” Đó là nói thẳng, nhưng là thật. Và ruột nhựa và những thứ như thế, và để lại người phụ nữ đang nằm trong tình trạng đó, một bà mẹ trẻ. Tôi nói, theo cách nghĩ của tôi, họ là những bác sĩ phạm tội giết người.

³³⁰ Chị ấy nói với họ, chị nói, “Anh Branham đã cầu nguyện cho tôi.” Và nói, “Chúng tôi sẽ tin rằng bệnh ung thư của chúng tôi... rằng bệnh ung thư đã chết.”

³³¹ Nói, “Tôi có một vài tin tức cho chị, ‘Bệnh ung thư của chị vẫn còn sống.’”

³³² Làm sao ông ta có thể nói được điều đó? Nó ở bên trong, không có tia X nào có thể nói điều đó. Ung thư là một...Anh em không thể nói có bệnh ung thư bằng tia X, bản thân nó là xác thịt, anh em không thể nhìn thấy nó. Chỉ có một việc để làm, xẻ người phụ nữ ra và cắt chị ấy ra từng mảnh. Chỉ thế thôi. Bây giờ nếu đó là một bà mẹ trẻ, tôi chỉ muốn để chị ấy thử nghiệm đức tin của mình đối với Đức Chúa Trời thay vì làm một “vật thí nghiệm” từ một ai đó như thế. Bây giờ nếu tôi—nếu tôi sai, nếu tôi—nếu tôi có động cơ sai, tôi muốn Chúa tha thứ cho tôi, anh em thấy đấy. Vì tôi không muốn anh em nghĩ rằng tôi không tin vào các cuộc phẫu thuật hoặc không tin vào bác sĩ và mọi thứ. Điều đó ổn thôi. Nhưng tôi nghĩ rằng anh em nên biết những gì anh em đang làm trước khi mổ xẻ một người, chứ không phải sử dụng họ chỉ để thử nghiệm như vậy. Đúng thế. Và bây giờ, dĩ nhiên, chị ấy không thể sống. Chỉ thế thôi. Nếu chị ấy còn sống, đó chắc chắn sẽ là một trong những phép lạ vĩ đại nhất từng xảy ra. Khi người phụ nữ nhìn xuống và thấy rằng ruột của chị ấy một bên, và thận của chị ấy phải hoạt động ở bên kia, chị ấy đã qua đời như thế này, đã qua đời...Ồ, nó không phải là một thứ...con người nhỏ bé tội nghiệp đã chết. Và chỉ là một bà mẹ hai mươi hai hay hai mươi lăm tuổi với ba hoặc bốn đứa con nhỏ phải nuôi nấng. Điều đáng thương nhất mà tôi từng nghe thấy trong đời. Tôi nói, “Theo cách nghĩ của tôi, bác sĩ có tội vì...” Nếu ông ta lấy người phụ nữ đó chỉ để làm thí nghiệm vì thành

phổ sẽ trả tiền cho điều đó, thì điều đó là sai, không nên được cho phép.

³³³ [Một người đàn ông hỏi nếu Đức Chúa Trời có thể phục hồi người phụ nữ đó không—Bt.] Chà, tôi nói với anh, thưa anh, điều đó không phải là không thể. Và nó—nó không...Nó—nó có thể, và cũng có thể xảy ra. Bởi vì tôi biết một người đàn ông bị cụt một cánh tay, ở California (tất cả các bạn cũng đang tự cập nhật điều đó trên báo), đã được cầu nguyện cho, và cánh tay *này* đã rời khỏi *đây*, đã mọc dài xuống cho đến khi các ngón tay xuất hiện trên nó bây giờ; qua khuỷu tay, qua cổ tay, qua bàn tay, và các bộ phận của các khớp ngón tay đã trở lại trên các ngón tay, anh em thấy đấy. Tôi tin rằng, nó có trong tờ, *Người Đưa Tin về Đức Tin* mỗi tháng. Ngay cả khi anh ấy đưa bàn tay ra như thế *này*; cho thấy nó ở nơi cánh tay của anh ấy bị đứt, nơi nó mọc ra. Mỗi tháng nó đến như thế nào, trong khoảng một năm.

³³⁴ [Người đó nói từ hội chúng lần nữa—Bt.] Chắc chắn rồi, đúng vậy. Tôi tin rằng...Nó—nó—đó là một điều hiếm, đấy, đó là một điều rất hiếm. Thỉnh thoảng tôi đã nghe nói về nó. Bây giờ, với Anh Bosworth, anh ấy đã cầu nguyện cho một người phụ nữ một đêm nọ. Và tôi đã gặp một trường hợp tương tự trong buổi nhóm của mình. Nhưng buổi nhóm của Anh Bosworth đã có ngay lập tức; buổi nhóm của tôi đã mất khá nhiều để nó làm được điều đó.

³³⁵ Anh ấy cầu nguyện cho một phụ nữ...Bây giờ, tôi đọc lời chứng của người phụ nữ. Bị ung thư, không có mũi; đã ăn đứt mũi của chị ấy. Và sáng hôm sau người phụ nữ ấy đã có được cái mũi. Bây giờ, tôi biết điều này...Bây giờ, đó là buổi nhóm của Anh Bosworth, trong cuốn sách của anh ấy được gọi là *Đấng Christ Đấng Chữa Lành*, tôi tin vậy, hay là, *Người Mang Đến Niềm Vui*, một lần. Bây giờ, trong lời làm chứng của người phụ nữ, có tên và địa chỉ của chị ấy. Và chị ấy có hàng xóm và bác sĩ và mọi thứ khác để chứng minh điều đó, rằng nó đã xảy ra.

³³⁶ Vậy thì, tại Little Rock, Arkansas, vào một đêm trong một căn phòng, tôi đã cầu nguyện ở đó...không phải Little Rock, mà là Jonesboro. Rằng tôi sẽ cầu nguyện...Tôi nói, “Tôi sẽ ở lại cho đến khi tôi cầu nguyện cho người cuối cùng.” Tôi đã ở tám ngày đêm trên bục, đấy. Và sau đó...và dọc theo căn phòng có một người

phụ nữ đi đến, với chiếc khăn tay của chị ấy ở trên như thế này, và tôi nghĩ rằng chị ấy đang khóc. Và tôi nói...Ồ, tôi đoán là hai hoặc ba giờ sáng, tôi nói, “Đừng khóc, chị ơi, Đức Chúa Trời là Đấng Chữa Lành.”

337 Chị ấy nói, “Tôi không khóc, Anh Branham.” Chị ấy đã lấy nó ra; chị ấy không có mũi, đấy. Các bác sĩ đã nói rằng...Bệnh ung thư đã ăn sâu vào xương trắng trong chị...chúng đang cho thấy. Và tôi đã cầu nguyện cho chị, và cầu xin Chúa chữa lành cho chị ấy.

338 Và khoảng bốn hoặc năm tuần sau đó, tôi ở Texarkana. Và có một người đàn ông ăn mặc đẹp đang ngồi ở đó, anh ấy nói, “Tôi có thể nói một lời không, Anh Branham?”

339 Ngay khi anh ấy lên tới bục, một trong những người chỉ chỗ ngồi đã cố gắng bảo anh ấy giữ im lặng. Tôi nói, “Ồ, để xem.”

340 Anh ấy nói, “Anh nhận ra phụ nữ trẻ này không?”

341 Tôi đã nói, “Không, tôi không.”

342 Chị ấy nói, “Nếu anh nhìn vào bức hình này anh sẽ nhận ra nó.” Và anh ấy là một người diệt sâu bọ ở—ở Texarkana, và đó là mẹ của anh với chiếc mũi mới toanh đã phát triển, giống hệt hình dạng chiếc mũi kia.

343 Vậy thì điều đó chứng tỏ rằng Đức Chúa Trời...Tôi đã thấy nó được thực hiện. Vậy thì, Đức Chúa Trời có thể làm điều đó cho Bà Harvey tội nghiệp. Và tôi cầu nguyện rằng Ngài làm vậy, cho con người nhỏ bé tội nghiệp muốn được sống.

344 Anh Tony, anh có điều gì phải không? [Anh Tony báo cáo về một sự chữa lành—Bt.] Đúng vậy. A-men. A-men. Đúng, điều đó, cũng tốt. Vâng, Ngài chắc chắn sẽ làm điều đó, Ngài là Đấng Chữa Lành.

345 [Người khác nhận xét—Bt.] Vâng. Vâng. Vâng, thưa anh. A-men. Chắc chắn vậy. Vâng. Tôi chắc chắn...Và tôi hy vọng rằng Đức Chúa Trời sẽ phục hồi nó cho con, con trai à, con có thể lấy lại nó ngay và cho anh ấy xem. Điều đó thật chính xác. Đó là lời chứng cho sự vinh hiển của Đức Chúa Trời, hãy cầu nguyện để Đức Chúa Trời sẽ làm điều đó. Ồ, Ngài—Ngài...Nếu Ngài là Đức Chúa Trời Toàn Năng, Ngài có thể làm mọi việc. Nếu Ngài không

thể làm điều đó, mọi thứ, thì Ngài không phải là Đức Chúa Trời Toàn Năng.

³⁴⁶ Có một điều gì đó đã tạo nên chúng ta như hiện tại, theo cách mà chúng ta vốn có, hoặc chúng ta sẽ có một—một cái đầu giống như một con chim, hoặc cái gì đó như thế; nếu không có một Đấng Thông Minh phi thường đứng sau chúng ta để tạo cho mỗi người chúng ta có một đặc điểm, để tạo ra một cây sồi, một cây dương, một cây cọ, và—và phân biệt chúng là gì—chúng là gì. Làm cho chúng ta không phải có...một số có lông thú, và một số có lông vũ, và một số có da, mà anh em...Thấy không, chính là—chính là một Đấng Thông Minh phi thường đằng sau đó, điều đó—điều đó thì chi phối điều đó. Dĩ nhiên Ngài nắm giữ mọi sự trong tay Ngài. Và tôi biết Ngài có thể làm mọi sự. Và chúng ta sẽ cầu nguyện cho điều đó, chúng ta sẽ cầu nguyện.

³⁴⁷ [Một người khác nói từ hội chúng—Bt.] Đúng. Chúng tôi có...

³⁴⁸ [Chị Snyder nói, “Anh Billy, thứ lỗi cho tôi.”—Bt.] Vâng, thưa bà, được rồi, cứ nói. [Chị Snyder cho biết “đã được chữa lành” khi Anh Branham cầu nguyện cho chị vào Chúa nhật nọ.] A-men. Anh chị em biết đấy, tôi đã cố nghĩ, thưa Chị Snyder, một lần khi tôi đứng ở đây trong sự xúc dầu đó, tôi đã nghĩ...Tôi nói với Anh Cox, tôi nói, “Tôi thậm chí sẽ không cố gắng thêm những buổi nhóm phân biệt nào nữa dưới đèn tạm.” Ồ, chị không biết ma quỷ đó cản tôi quanh bục giảng như thế nào, chị à. Thật—thật nó làm điều đó! Chị biết đấy, nói cho tôi biết về những sự phân biệt này.

³⁴⁹ Và tại đây, tình cờ nhận ra rằng chị của Bà Wood ở đây...Tôi chưa hề nhìn thấy người nào trong những người của họ. Một nhóm trong số họ đã được chữa lành trong thời gian đó, và mọi người...Tại sao, anh em biết đấy, đó là một phần trăm tuyệt vời trong số những người đó đã được chữa lành. Và sau khi...Điều kỳ lạ bây giờ; chị gái của chị ấy, tôi đã ăn bữa tối với chị ấy một đêm, khoảng hai tuần trước đó,...Ồ, nó ở trên những ngọn núi ở Kentucky, và tôi—tôi chỉ biết chị ấy có giọng nói giống như Bà Wood, và không quá sáng trong phòng. Và tôi không bao giờ để ý đến chị ấy dù sao đi nữa, tôi đã, nói chuyện nhiều hơn với chồng chị ấy, chị ấy đã dọn bữa ăn tối. Và chúng tôi đi ra và ngồi

xuống và ăn; rồi quay vào lại, tôi nói chuyện với chồng chị ấy, đứng dậy và đi ra ngoài. Và Đức Chúa Trời là Quan Án uy nghiêm của tôi biết (đứng bên bục giảng này) tôi chưa hề nhận ra người phụ nữ đó.

³⁵⁰ Và sau khi buổi nhóm chữa lành kết thúc, tôi đã kêu gọi tội nhân ăn năn. Và chị đã rất kiên ngạo chống lại Nó; và chị ấy đã ăn năn và dâng cuộc đời mình cho Đấng Christ, giơ tay lên rằng chị sẽ phó thác đời sống mình cho Đấng Christ, và khóc. Sau cùng sự xúc dầu đã xong; sự kêu gọi tin nhận của tôi, và vân vân. Và rồi tôi tình cờ quay lại, và đây là một sự hiện thấy, và tôi thấy anh trai chị ấy; vốn là một người chị, đây là chị của anh ấy, và họ ở cùng nhau.

³⁵¹ Và tôi nghĩ đó là vợ của Charlie, bởi vì tôi biết rằng việc ngồi ở bàn vào ngày nọ, trong nhà của—của Charlie...Người vợ trẻ của anh ấy, rất nhỏ bé, Chúa đã chỉ cho tôi một căn bệnh mà cô đã có. Và từ chính giờ đó, Chúa đã chạm vào thân thể của cô ấy, khi chúng tôi đang ngồi ngay tại bàn của cô ấy bấy giờ. Tony, nơi chúng tôi đã ở, dưới kia, nơi chúng tôi đã đi săn sóc nhám. Và Chúa đã chạm vào thân thể cô ấy và lấy đi điều này mà cô ấy phải mang tất cả về...cho đến phần còn lại cuộc đời, lấy đi khỏi cô; chỉ đang ngồi ở đó. Và người phụ nữ nhỏ bé này luôn ngồi ăn ở đầu bàn bên kia, nhưng hôm nay, cô ấy bước lên, và di chuyển ghế, và ăn ngay bên cạnh tôi. Cô không nhận ra mình đang làm gì. Chồng cô ấy ngồi như thế này, và Anh Banks đang ngồi ở đó, và chúng tôi đang nói chuyện. Và cô ấy di chuyển lại gần, và lấy ghế của mình, và đặt nó ở đây bên cạnh tôi. Và đó là vì một mục đích, Chúa đã cho thấy một khái tượng ngay tại đó. Và tôi gọi chồng cô ấy ra, bởi vì đó là một bệnh phụ nữ, tôi bắt đầu kể cho anh ấy nghe những gì đã xảy ra. Anh ấy nói, “Anh Branham, đó chính xác là cách nó đã xảy ra, chính xác như vậy.” Và ở đó anh nói với cô ấy, và Chúa đã chữa lành cô. Được rồi.

³⁵² Và sau khi buổi nhóm kết thúc vào đêm nọ, và chị khác này, tôi đã nhìn thấy Charles trẻ tuổi này và người nữ này với nhau. Tôi nghĩ, “Đó phải là vợ của anh ấy; nhưng vợ anh ấy tóc vàng, còn đây là một phụ nữ đầu đen.” Và tôi chợt nhận thấy sự hiện thấy chuyển qua một góc ở trên đây. Và cô ấy đang ngồi đó lau

mắt mình và Chúa đã tỏ cho thấy sau khi cô ấy đã...sự kêu gọi tin nhận...sau khi buổi nhóm cầu nguyện kết thúc, sự chữa lành người đau, và sự kêu gọi tin nhận đã được thực hiện, và Đức Chúa Trời đã chờ đợi cho đến khi cô ấy ăn năn và dâng đời sống của cô cho Ngài và sau đó quay lại và chữa lành cho cô. Và cô đã...bệnh của cô đã khiến cô sưng lên trong nhiều năm. Và cô ấy đã giảm cân rất nhiều, và mọi thứ, cho đến nổi bàn chân của cô nhảu nheo vì tất cả những gì đã đi qua từ cô (các chất độc) ra khỏi thân thể cô. Cô cảm thấy tốt hơn những gì cô ấy từng cảm thấy trong nhiều năm, đấy. Và thật Chúa bởi ân điển tuyệt vời của Ngài làm điều đó! Tôi nghĩ đó là về câu chuyện đó; phải không, Chị Wood? Và cách mà Ngài làm! Sau khi...Nói gì hả? [Chị Wood nói, “Cô ấy đã sút hơn ba ký tuần trước.”—Bt.] Hơn ba ký trong một tuần.Ồ, Ngài là Đức Chúa Trời! Phải không?

³⁵³ Bây giờ, tôi sẽ cho anh em biết, lý do tôi nói với Anh Neville... Tôi nghĩ có lẽ anh ấy đã có một sứ điệp dành cho tối nay. Anh ấy nói, “Không,” anh ấy không có. Và tôi còn một vài câu hỏi ở đây, tôi cảm thấy có bốn phạm đạo đức để xuống đây và trả lời những câu hỏi này. Thế thì tôi có hai hoặc ba câu nữa mà có lẽ tôi sẽ không trả lời được tối nay.

³⁵⁴ Tôi muốn cho anh em thấy một số vừa được trao lại từ một thầy giảng. Anh Neville vừa, hoặc, Beeler vừa mang chúng đến cho tôi. [Anh Branham trả lời tám câu hỏi sau đây trong Phần III, bắt đầu ở đoạn 668, như câu hỏi số 67 đến 74—Bt.]

Những viên ngọc trong Khải Huyền 21:19 và 20 tượng trưng cho điều gì?

Xin giải thích bốn con thú trong Khải Huyền 5... Anh ấy có ý nói là 6; tôi nghĩ, đó không phải là Khải Huyền 5, mà là 6.

Và hai mươi bốn trưởng lão là ai?

Sợi chỉ điều trong Sáng thế ký 38 có nghĩa là gì?

Những món quà sẽ được gửi đến đâu liên quan đến cái chết của hai nhân chứng, Khải Huyền 11?

Các thánh đồ sẽ ở đâu sau triều đại ngàn năm? Và họ sẽ có thân thể như thế nào?

Chúng ta sẽ phán xét các thiên sứ như thế nào?

Tóc gì phù hợp với các thiên sứ trong Cô-rinh-tô thứ Nhất?

³⁵⁵ Nói về một số câu hỏi hay, đó là một số câu hỏi hay. Tôi có thể sẽ không đến được với chúng tối nay, nhưng nếu Chúa muốn, tôi sẽ cố gắng trả lời vào lần sau khi chúng ta đến trong điều đó.

³⁵⁶ Tôi có một số câu khá hay ở đây tối nay; vì vậy chúng ta sẽ chỉ cầu nguyện ngay bây giờ và cầu xin Chúa giúp chúng ta, và chúng ta đi ngay vào chúng trong, ồ, ba mươi lăm, bốn mươi phút tới.

³⁵⁷ Bây giờ, lạy Cha Thiên Thượng phước hạnh, chúng con biết ơn Ngài về tất cả những gì mà Ngài đã làm cho chúng con. Và, ồ, thật tuyệt vời khi ân huệ của Ngài vươn đến với chúng con. Con đang nghĩ bây giờ, đêm nọ, và người bạn đồng hành nhỏ bé đó của con, ồ, đau nặng, và Ngài hiện đến. Cơ sốt của cô ấy bắt đầu giảm chính giờ đó, và bây giờ đã hoàn toàn bình phục. Con cảm ơn Ngài. Và sự...chỉ cầu nguyện rằng Ngài sẽ ở bên mỗi người và từng người mà có yêu cầu tối nay. Và chúng con biết ít ỏi, cho đến khi nó đến nhà riêng của chúng con, những gì nó có nghĩa, một lời cầu nguyện nhỏ. Ôi Đức Chúa Trời, cái gì...bằng cách nào—bằng cách nào Ngài trở nên thực sự thế nào. Trong giờ đó khi một bác sĩ sẽ bỏ đi và nói, “Tôi không biết, tôi chưa bao giờ thấy điều gì hành động như thế,” và rồi Chúa Jê-sus bước vào hiện trường.

³⁵⁸ Ôi Chúa, Chúa rất thật đối với chúng con, và chúng con rất vui vì điều đó. Chúng con cầu xin Ngài tha thứ cho chúng con về mọi cách biếng nhác, và những cách ngu dại của chúng con. Và, ồ, chỉ nhớ chúng con, Chúa ôi, chúng con là xác thịt con người trong một thế giới tăm tối, một thế giới của sự tối tăm và tội lỗi và hỗn loạn. Và chúng con đang nhìn qua một tấm màn che, như nó vốn có, trên khuôn mặt của chúng con, và chúng con chỉ thấy và biết như chúng con đang làm với con người ở đây. Nhưng một ngày nào đó khi bức màn đó được vén lên, chúng con sẽ thấy Ngài mặt đối mặt và biết như chúng con được biết. Đó là ngày mà chúng con hằng mong đợi.

³⁵⁹ Chúng con cầu xin Cha, bây giờ, rằng Cha sẽ giúp chúng con khi chúng con cố gắng truyền đạt Lời Đức Chúa Trời cho mọi người, theo lời thỉnh cầu của họ. Xin lấy hết bệnh tật khỏi chúng

con. Chúng con cần Ngài, Chúa ôi. Và chúng con cầu nguyện để Ngài sẽ ban cho điều đó. Xin để sự nhân từ của Ngài được ban cho chúng con, vì chúng con đã cầu xin điều đó trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

³⁶⁰ Bây giờ, trong sự trả lời các câu hỏi, anh em biết đấy, tôi không phải là người giỏi nhất trong nước. Nhưng tôi sẽ chỉ trả lời theo hiểu biết tốt nhất của mình.

³⁶¹ Đây là câu hỏi mà tôi đã bắt đầu vào đêm hôm trước, và tôi đã phải dừng lại:

60. “Tất cả chúng ta được báp-tem bởi một Thánh Linh vào trong thân thể của Đấng Christ.” (Tất cả các bạn hãy nhớ rằng đó là câu hỏi mà tôi đã trả lời. Tất nhiên, bây giờ điều đó đã được tìm thấy, trong Cô-rinh-tô Nhất 12)...**Vào lúc chúng ta...nhận được sự sanh ra mới, điều này xảy ra. Chính là đây...Đây có phải là phép Báp-tem bằng Đức Thánh Linh, hay có một phép báp-tem sau đó, hay đó là một sự đầy đầy?**

³⁶² Bây giờ, có khá nhiều câu hỏi, và chúng ta có thể dành toàn bộ thời gian còn lại cho câu hỏi đó, tối nay và tối mai và vân vân. Nó sẽ bao hàm...nó sẽ—nó sẽ lấy và gắn kết toàn bộ Kinh Thánh lại với nhau. Mọi lời Kinh Thánh phải kết hợp với nhau một cách đúng đắn với mọi lời Kinh Thánh khác trong Kinh Thánh.

³⁶³ Nhưng chỉ cố gắng làm cho nó ngắn gọn, đơn giản như tôi biết làm thế nào để làm, không; khi anh em tin vào Chúa Jêsus Christ, anh em sẽ có sự sanh ra mới. Khi anh em tin Chúa, anh em nhận được một tư tưởng mới, một đời sống mới, nhưng đó không phải là phép Báp-tem bằng Đức Thánh Linh. Hiểu không? Anh em đã có một sự sanh ra mới khi tin rằng, anh em đã có Sự sống Đời đời. Đó là món quà của Đức Chúa Trời ban cho anh em qua ân điển tối cao bằng sự chấp nhận món quà mà Đức Chúa Trời ban cho anh em. “Kẻ nào—kẻ nào nghe Lời Ta và tin vào Đấng đã sai Ta, thì có Sự sống Đời đời.” Có sự sống đời đời; đó là sự sanh ra mới, anh em đã được cải đạo, điều đó có nghĩa là anh em đã được “quay lại.”

³⁶⁴ Nhưng phép Báp-tem bằng Đức Thánh Linh đưa anh em vào trong thân thể của Đấng Christ, tùy thuộc vào các ân tứ để hầu việc. Nó không khiến anh em trở thành một Cơ-đốc nhân nữa, nó chỉ đưa anh em vào thân thể của những ân tứ đó. Hiểu không? “Bây giờ, bởi một Thánh Linh” (Cô-rinh-tô Nhất 12) “tất cả chúng ta đều được báp-tem hiệp nên một thân. Vậy thì,” Phao-lô nói, “có những ân tứ khác nhau, và trong thân thể này là chín ân tứ thuộc linh.” Và trong thân thể này...Anh em phải được rửa tội trong thân thể để sở hữu một trong những ân tứ này. Chúng đi kèm với thân thể.

³⁶⁵ Nhưng, bây giờ, cho đến khi có Sự sống Đời đời và là một Cơ-đốc nhân, thì anh em đã là một Cơ-đốc nhân ngay tại thời điểm mình tin. Bây giờ, điều đó không phải làm bộ tin, mà là thực sự tin vào Chúa Jêsus và tin nhận Ngài là Đấng Cứu Rỗi của cá nhân mình; anh em được tái sinh ngay tại đó, và có Sự sống Đời đời. Đức Chúa Trời đến trong anh em.

³⁶⁶ Bây giờ hãy xem, Sự sống Đời đời; Chúa Jêsus phán, “Kẻ nào nghe Lời Ta và tin vào Đấng đã sai Ta, thì có Sự sống Đời đời, và sẽ không bị đoán xét song sẽ vượt qua sự chết mà đến với Sự sống.” Anh em là một tạo vật mới ngay lúc đó. Sau đó Phao-lô đã gặp một số trong những người đó, trong Công vụ 19. Họ đã có một thầy giảng ở đó, đó là một luật sư cải đạo tên là A-bô-lô. Và A-bô-lô là một người am hiểu Kinh Thánh, và ông đã chứng minh bằng lời Kinh Thánh rằng Chúa Jêsus là Đấng Christ. Hiểu không?

³⁶⁷ Bây giờ hãy xem. A-bô-lô, qua Lời, đã chứng minh bằng Lời. “Đức tin đến bởi sự người ta nghe, nghe về Lời. Kẻ nào nghe Lời Ta và tin Đấng đã sai Ta, thì được sự sống đời đời.” Anh em có được nó chưa? A-bô-lô, bằng Lời, đang chứng minh. Và đây là những Cơ đốc nhân, họ là những môn đồ, những môn đồ. Và A-bô-lô đã chứng minh bằng Lời, rằng Chúa Jêsus là Đấng Christ. Và họ đã rất vui mừng và đón nhận Lời, nhưng chỉ biết phép báp-têm của Giảng.

³⁶⁸ Khi Phao-lô đi qua bờ biển phía trên của Ê-phê-sô, ông tìm thấy những môn đồ này và ông nói, “Anh em đã nhận được Đức Thánh Linh *từ khi* anh em tin chưa?” Hiểu không?

369 Bây giờ, khi anh em tin, Chúa Jêsus phán, “Các người có Sự sống Đời đời.” Đó là sự sanh ra mới. Đó là sự cải đạo của anh em, sự thay đổi. Nhưng phép Báp-tem bằng Đức Thánh Linh là quyền năng của Đức Chúa Trời mà anh em được báp-tem vào và có chín ân tứ thuộc linh này để hoạt động qua anh em; như là, sự giảng đạo, những nhà truyền giáo, sứ đồ, mục sư, nhà tiên tri,...và tất cả những ân tứ của thân thể đều có trong thân thể này, khi anh em được báp-tem vào thân thể này. Và đó là...không khiến anh em thành một Cơ-đốc nhân nữa, nó chỉ đặt anh em vào địa vị trở thành một linh hầu việc trong Hội thánh của Đức Chúa Trời hằng sống. Bây giờ anh em hiểu điều đó không? Hiểu không?

370 Bây giờ câu hỏi là...Chúng ta hãy trả lời từng câu một, có ba câu hỏi.

“Bởi một Thánh Linh tất cả chúng ta đều chịu báp-tem để hiệp thành một thân thể của Đấng Christ.”

Đúng vậy, Cô-rinh-tô Nhất 12 sẽ đưa ra câu trả lời cho điều đó. Được rồi.

Vào lúc đó chúng ta nhận được sự sanh ra mới, điều này xảy ra không? Đó là khi nào?

371 Đó là điều họ muốn biết, vâng...“Bởi một Thánh Linh...” Không. Không. “Bởi một Thánh Linh tất cả chúng ta đều chịu báp-tem để hiệp thành một thân thể.” Đấy, đó không phải là khi sự sanh ra mới bắt đầu, sự sanh ra mới bắt đầu khi anh em tin vào Chúa Jêsus.

372 Bây giờ hãy xem, không có một...không có một điều...Bây giờ hãy lắng nghe. Anh em có thể làm gì ngoài tin? Anh em có thể làm gì hơn? Anh em có thể làm gì về nó hơn là chỉ tin vào nó? Hãy cho tôi biết một điều anh em có thể làm. Anh em không thể làm gì ngoài việc tin vào Điều đó. Bây giờ, nếu điều gì đến ngoài niềm tin của anh em, đó không phải là hành động của chính anh em, đó là hành động của Đức Chúa Trời. Do đó...

373 Vậy nếu chúng ta sẽ nói điều đó khi anh em...Tôi đã thấy rất nhiều lần, nhiều lần, nhiều người chấp nhận “chứng cơ ban đầu về việc nói tiếng lạ” như là Đức Thánh Linh. Và đôi khi lắc người, hoặc đánh họ và vỗ nhẹ họ, nói, “Nói đi. Nói đi. Nói đi. Nói đi.”

Anh em biết đấy, lặp đi lặp lại một từ, “Nói đi. Nói đi. Nói đi.” Đấy, nó là điều gì đó anh em đang tự làm. Và—và—và nó không...nó không...nó—nó không là gì cả. Anh em có thể nhầm lẫn các thứ tiếng. Anh em có thể nhận được rất—rất nhiều thứ, và những cảm giác. Nhưng nếu bất cứ điều gì đến ngoài chính đức tin cá nhân của anh em, đó phải là một sự ban cho Thiêng liêng của Đức Chúa Trời ban tặng cho anh em. Hiểu không?

³⁷⁴ “Và bởi một Thánh Linh tất cả chúng ta được báp-tem hiệp nên một thân.” Đúng vậy, đấy. Phép Báp-tem bằng Đức Thánh Linh là một hành động khác với sự sinh ra mới. Một là sinh ra, một là phép báp-tem. Một mang lại cho anh em Sự sống Đời đời, cái còn lại cho anh em quyền năng. Nó ban cho sức mạnh vào Sự sống Đời đời, đấy, để hoạt động. Bây giờ anh em đã hiểu điều đó chưa? Được. Được rồi.

³⁷⁵ Bây giờ đây là một câu khác, câu thứ hai, tôi đã có chúng theo thứ tự tôi nhận được vào đêm hôm đó:

61. Thần của Chúa Jêsus ở đâu trong ba ngày mà xác Ngài ở trong mồ? Thần của Ngài ở đâu?

³⁷⁶ Bây giờ, thần linh của Ngài, nếu anh em theo dõi những lời Kinh Thánh,...ồ, chúng ta có thể thật sự mang đến nhiều chỗ. Nhưng, tôi tự hỏi, ai có Kinh Thánh? Anh Stricker, anh có Kinh Thánh không? Tốt. Anh Neville, anh có không? Tìm cho tôi Thi thiên 16:10. Và ai khác? Chị Wood, chị có Kinh Thánh ở đó không? Ồ, Anh Stricker, (được rồi, một câu), anh tìm cho tôi Công vụ 2:27, Công vụ 2:27.

³⁷⁷ Và vậy thì, trước hết, khi Chúa Jêsus chết...Khi anh em chết, thân thể anh em chết. Từ ngữ *sự chết* có nghĩa là “phân rã,” chỉ bị phân rã khỏi những người thân yêu của mình. Nhưng ở đây Ngài đã nói điều này, trong Thánh Giảng, chương 11, “Kẻ nào nghe...” Không phải...Tôi xin lỗi; đó là trong Thánh Giảng 5:24, “Kẻ nào nghe Lời Ta thì được Sự sống Đời đời.”

³⁷⁸ Đức Chúa Jêsus phán cùng Ma-thê, người đến gặp Ngài,...Bà nói, “Nếu Ngài đã ở đây, thì anh tôi hẳn không chết. Nhưng ngay cả bây giờ, hễ bất cứ điều gì Ngài cầu xin Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời sẽ ban điều đó cho Ngài.”

379 Ngài phán, “Ta là Sự Sống Lại và Sự Sống.” Hiểu không? “Kẻ nào tin Ta, mặc dầu đã chết rồi, tuy nhiên sẽ được sống; và hễ ai sống và tin Ta, sẽ không bao giờ chết.”

380 Bây giờ—bây giờ, có một phần trong chúng ta không chết. Và như tôi vừa nói qua những lời Kinh Thánh, mọi thứ mà có sự bắt đầu đều có sự kết thúc. Những sự mà không có bắt đầu, thì không có kết thúc. Cho nên khi chúng ta tin nhận Đấng Christ, Đức Chúa Trời, chúng ta trở thành con trai và con gái của Đức Chúa Trời, và Sự sống của chúng ta cũng vô tận như Sự sống của Đức Chúa Trời là vô tận; chúng ta có sự Đòi đòi.

381 Bây giờ, từ *mãi mãi*, chúng ta đã thông qua nó. Từ *mãi mãi* là “một khoảng thời gian,” *mãi mãi và* (liên từ) *mãi mãi*. Và chúng ta nhận ra ở đây rằng nó có—nó có sự kết thúc, giống như tất cả những đau khổ, và mọi bệnh tật, và mọi nỗi buồn, và mọi hình phạt, và địa ngục tự nó đều có kết thúc.

382 Nhưng Sự sống Đòi đòi không có kết thúc, bởi vì Nó không có sự bắt đầu. Nó không bao giờ có thể chết bởi vì Nó không bao giờ được sinh ra. Nó không có ngày bắt đầu, Nó không có sự kết thúc của thời gian. Vậy thì, cách duy nhất để chúng ta có thể sống Đòi đòi, là qua việc nhận được một điều gì đó là Đòi đòi. Và Đức Chúa Trời đã có; trước khi có bất cứ điều gì, đã có Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời không bao giờ có bắt đầu hay kết thúc.

383 Và Đức Chúa Trời là Thần Linh vĩ đại này. Chúng ta đã hình dung Ngài giống như—như bảy màu sắc của cầu vồng mà bao phủ...Vòng cung sẽ thực sự bao phủ trái đất nếu nó không chạm vào trái đất. Nó chỉ là một vùng nước nằm trong một vòng tròn theo đường cong của trái đất, đó là điều đã tạo nên nó. Nhưng, giờ đây, vì Đức Chúa Trời là Đấng Đòi Đòi, và Ngài là Đấng Trọn Vẹn: tình yêu trọn vẹn, sự bình an trọn vẹn, niềm vui trọn vẹn, sự thỏa mãn trọn vẹn. Tất cả bảy linh đó (như chúng ta hiểu trong sách Khải Huyền), chúng đi ra; được tạo thành từ Đức Chúa Trời, là sự trọn vẹn. Mọi thứ khác bên ngoài đó đều là thứ đã bị làm hư hoại từ Điều đó.

384 Bây giờ cách duy nhất để chúng ta có thể trở lại với sự trọn vẹn, là trở lại với Điều đó (sự trọn vẹn, tức là Đức Chúa Trời). Rồi chúng ta đến với sự trọn vẹn, sau đó chúng ta có Sự sống Đòi

đời; không có kết thúc, hoặc không có—không có bất cứ thứ gì, đó chỉ là Sự sống Đời đời mãi mãi.

³⁸⁵ Bây giờ ông đang nói về linh hồn...thần linh. Vì chúng ta đặt trong mộ thân thể của những người thánh nhất trong chúng ta, cho thân thể này. Và thân thể này...Ngay từ đầu, khi Đức Chúa Trời, Logos mà đã ra từ Đức Chúa Trời...

³⁸⁶ Hoặc, như tôi đã nói qua điều đó, người Công giáo gọi Nó là, “phận làm con Đời đời của Đức Chúa Trời.” Mà, như tôi đã nói trước đây, từ ngữ này thậm chí không có ý nghĩa. Đấy, không thể là một con trai Đời đời, bởi vì một con trai phải có một sự bắt đầu. Và vì vậy Chúa Jêsus đã có một sự bắt đầu, Đức Chúa Trời không có sự bắt đầu. Thấy không? Nhưng Con là...không phải là phận làm con Đời đời, nhưng Con mà đã ở với Cha thuở ban đầu là Logos mà đã đi ra từ Đức Chúa Trời.

³⁸⁷ Và đó là thân thể thuộc linh của Đức Chúa Trời đã ra đi. Hình dạng con người không có mắt như anh em thấy; nhưng có mắt tốt hơn. Nó không có đôi tai như anh em nghe, nhưng nghe rõ hơn rất nhiều. Đấy, Nó là một thân thể thuộc linh, mà, tất cả cầu vồng này đều quy tụ thành một—một thân thể thuộc linh. Môi-se đã nhìn thấy Nó khi Nó đi qua tảng đá như thế. Ông đã nhìn thấy các phần phía sau, nói, “Nó trông giống như một người nam.”

³⁸⁸ Áp-ra-ham đã nhìn thấy Ngài khi Ngài bước xuống thành xác thịt con người và ăn một con bê, uống một ít sữa, ăn bơ. Áp-ra-ham đã thấy Ngài khi Ngài vừa bước vào, và sau đó biến mất khỏi đó ngay lập tức. Chúng ta tìm thấy rằng thân thể chúng ta được cấu tạo từ mười sáu nguyên tố của trái đất, chúng kết hợp lại với nhau. Và Đức Chúa Trời đã ghép chúng lại với nhau, và đặt hai Thiên sứ trong những thân xác này; những thiên sứ đã đứng và nói chuyện. Và Thiên sứ là những người nam ở một...và tại thời điểm đó.

³⁸⁹ Bây giờ để ý, chúng ta tìm thấy rằng, Ai là Mên-chi-xê-đéc ngoài Chính Đức Chúa Trời! Đó không thể là ai khác, vì Ngài là Vua của Sa-lem tức là Giê-ru-sa-lem. Ngài không có cha cũng không có mẹ; không thể là Chúa Jêsus, bởi vì Ngài có cha và mẹ. Ngài không có ngày bắt đầu, không có kết thúc của đời sống; chỉ có một Đấng có được điều đó, đó là Đức Chúa Trời. Đó là Đức

Chúa Trời ngự ở đây trong một thân thể thuộc linh. Hiểu không? Để ý, Vua của Sa-lem.

³⁹⁰ Bây giờ, Đức Chúa Trời đã sống qua thời đại, qua dân sự của Ngài. Chính Đức Chúa Trời ở trong Đa-vít, mà đã khiến ông ngồi trên núi, và như một vị vua bị chối bỏ, và khóc. Cũng chính Linh đó đã được biểu lộ nơi Chúa Jêsus Con vua Đa-vít, Đấng đã bị chối bỏ tại Giê-ru-sa-lem và đã khóc.

³⁹¹ Giô-sép, bị bán với giá ba mươi miếng bạc, bị anh mình ghét, được cha yêu, được ngồi bên hữu Pha-ra-ôn, và không ai có thể đến được ngoại trừ trong...đến gần Giô-sép, và kèn vang lên và mọi đầu gối đều quỳ xuống trước Giô-sép: hình bóng trọn vẹn về Đấng Christ. Đó là Linh của Đấng Christ sống qua những người đó. Hiểu không?

³⁹² Bây giờ, bây giờ ở đây khi Chúa Jêsus chết, đó là Đức Chúa Trời được biểu hiện trong xác thịt. Đức Chúa Trời trở thành người. Trong luật cứu chuộc, cách duy nhất mà một người có thể chuộc lại gia sản đã mất của Y-sơ-ra-ên, người đó phải là một người bà con. Người đó phải là một người bà con thân thiết. Sách Ru-tơ giải thích điều đó một cách tuyệt vời; và người đó phải là một người bà con. Vì vậy Đức Chúa Trời phải trở thành họ hàng với con người, để con người có thể trở thành họ hàng với Đức Chúa Trời. Hiểu không?

³⁹³ Ngài có một linh trong người đó, một người có khi người đó được sinh ra, bởi vì đó là một linh của xác thịt. Đó là linh của thể gian, đó là một linh của—thần của thể gian này. Người đó chỉ đơn thuần là hậu tự của A-đam.

³⁹⁴ Một cây tự tái sinh sản. Thực vật tự tái sinh sản. Động vật tự tái sinh sản. Con người tự tái sinh sản. Chúng là sản phẩm phụ của quá trình sáng tạo ban đầu. Hiểu điều đó không?

³⁹⁵ Bây giờ, bây giờ khi một người được sanh ra, người đó được sinh ra với một linh trong thể gian này. Đó là lý do người đó phải được sinh lại. Vì linh này đến từ sự thụ thai của cha và mẹ, đó là thụ thai tình dục, và tuyệt đối không thể sống mãi mãi. Vì vậy người đó phải được sinh lại. Và trước khi người đó có thể làm điều đó, Đức Chúa Trời đã phải xuống và mở đường

cho anh ta được sanh lại; bởi vì người đó không có cách nào để chuộc lại chính mình, người đó không có hy vọng. Người đó đã không...không có hy vọng, không có Đức Chúa Trời, không có Đấng Christ, trong thế gian, bị hư mất và chết. Người ấy—người ấy...người ấy không thể làm gì để cứu chính mình. Người ấy...mọi...Cho dù nếu người ấy là thầy tế lễ thượng phẩm, nếu người đó là giám mục, nếu người đó là giáo hoàng, dù người đó là gì đi nữa, người đó cũng có tội như người tiếp theo.

³⁹⁶ Vì vậy, phải lấy Đấng không có tội, để làm điều đó. Và Đấng duy nhất không có tội là Chính Đức Chúa Trời. Và Đức Chúa Trời đã phải giáng thế làm người (và Ngài đã đến trong hình hài của Đấng Christ) để neo nọc độc của sự chết, để lấy nọc độc sự chết ra, để cứu chuộc chúng ta, hầu cho chúng ta...không phải bởi việc làm hay sự tốt lành của chúng ta (chúng ta không có), nhưng bởi ân điển của Ngài, để được cứu. Rồi chúng ta nhận được Sự sống của Ngài trong thân thể phàm trần này, và bây giờ chúng ta là con trai và con gái của Đức Chúa Trời, và có Sự sống Đời đời bên trong chúng ta. Chúng ta là con trai và con gái của Đức Chúa Trời. Do đó, Chúa Jêsus, đang sống động...

³⁹⁷ Và không một người nào, dù xấu xa hay tốt lành đến đâu, khi người đó phải...rời khỏi trái đất này, người đó chưa chết. Người đó đang ở một nơi nào khác. Nhưng người đó có một đời sống mà sẽ bị hư mất, sau khi anh ta bị trừng phạt trong địa ngục vì những việc làm của mình, anh ta...nhưng đời sống đó phải chấm dứt. Chỉ có một loại sự sống Đời đời.

³⁹⁸ Bây giờ, chúng ta đã đi qua điều đó. Nếu một người có thể là một tội nhân và bị trừng phạt mãi mãi...Người đó không thể bị trừng phạt mãi mãi trừ khi người đó có được Sự sống Đời đời. Nếu người đó có được Sự sống Đời đời, thì người đó sẽ được cứu. Hiếu không? Vì vậy, chỉ có một loại Sự sống Đời đời, và đó là Zoe, “Sự Sống của Đức Chúa Trời.” Và người đó không thể bị hư mất.

³⁹⁹ Nhưng những kẻ ác đang ở trong một nơi của—của sự chờ đợi (trong sự đau khổ) dành cho sự phán xét của họ (được đánh giá theo những việc đã làm trong thân thể) vào ngày sau rốt. Bây giờ, nhưng chúng ta...Tội lỗi của một số người đi trước họ, một số theo sau họ.

400 Bây giờ nếu chúng ta xưng nhận tội lỗi của mình, Ngài thật sự tha thứ cho chúng ta, do đó chúng ta sẽ không bao giờ phải chịu sự phán xét của Đức Chúa Trời. Anh em hiểu được điều đó không? Nhìn xem, Rô-ma 8:1, “Cho nên hiện nay chẳng còn có sự đoán phạt nào cho những kẻ ở trong Chúa Cứu Thế Jêsus.” Đó là TRONG Đấng Christ. Đó là vượt qua sự chết mà đến với Sự sống; đây, chúng ta không có sự đoán phạt và đã ở trong Chúa Cứu Thế Jêsus. “Mà không bước đi theo xác thịt, nhưng bước đi theo Thánh Linh.” Hiểu không? “Ai nghe Lời Ta, và tin vào Đấng đã sai Ta, thì được Sự sống Đời đời.”

401 Và nếu tôi đã được chấp nhận trong Đấng Christ, và Đấng Christ đã nhận lấy sự phán xét của tôi, và tôi tiếp nhận lời cầu thay của Ngài về tội lỗi của tôi, thì làm sao Đức Chúa Trời có thể phán xét tôi? Ngài đã phán xét tôi rồi, khi Ngài đã phán xét Đấng Christ. Thế thì tôi không bị phán xét. “Thế thì khi Ta nhìn thấy Huyết, Ta sẽ vượt qua người.” Hiểu không?

402 Nhưng, bây giờ, kẻ ác không như vậy. Anh ta đi vào một nơi đau khổ dần vật. Và chúng ta biết rằng điều đó là đúng. Kẻ ác còn sống. Người đó đang ở trong một nơi đau khổ. Anh ta đang ở một nơi mà anh ta không biết...Đó là cách mà các nhà theo thuyết thông linh và phương tiện truyền thông này gọi lên những linh của những người đã chết, một số loại trò đùa vui nhộn và bản thủ và những thứ mà họ nói chuyện phiếm, nếu anh em đã từng nhìn thấy điều nào của nó. Được rồi. Tại sao? Họ không...

403 Hãy nhìn Cô Piper này, trước khi bài báo của tôi về *Phép Lạ của Donny Morton*. Bao nhiêu người đã đọc bài báo đó? Vâng, chắc chắn, nhiều người trong các bạn đã đọc. Và nó có trong tờ *Reader's Digest*. Anh em có để ý, ngay trước khi điều đó xảy ra Cô Piper, nhà thông linh vĩ đại nhất mà thế giới từng biết. Mười hai trang cho câu chuyện của cô ấy. Và trong năm mươi năm...Họ đã có cô ấy trên khắp thế giới, và bằng chứng khoa học và mọi thứ, rằng “cô ấy hoàn toàn nói chuyện với người chết, và người ta đi lên.” Điều gì? Tên của Đức Chúa Trời đã không được nhắc đến một lần, không có sự ăn năn, không có sự chữa lành Thiêng liêng, không có gì về Nó, đây.

⁴⁰⁴ Điều duy nhất đó là, là những người đó được nhắc đến, “John, bạn không biết tôi sao? Tôi là George đã ở một nơi *nào đó*, và tôi đã làm *như vậy-như vậy* và *như vậy-như vậy*. Bạn còn nhớ nơi mà chúng ta đã đến và làm việc này không?” Đấy, đó là tất cả những gì họ biết. Họ chết rồi. Quá khứ từ...Họ là—họ không còn lại gì ngoài sự phán xét.

⁴⁰⁵ Cách cây nghiêng, đó là cách nó ngã. Và tình trạng bạn chết... Đó là lý do tôi không đồng ý với việc cầu nguyện cho người chết, hãy xem, sự cầu thay của những lời cầu nguyện hay—hoặc sự hiệp thông của các vị thánh và vân vân. Nó không thể được, theo Lời Đức Chúa Trời. Thật không tốt nếu cầu nguyện cho bất kỳ ai sau khi họ đã chết. Họ đã xong. Họ...họ đã...Họ đã vượt qua ranh giới giữa lòng thương xót và sự phán xét. Họ hoặc đến với lòng thương xót, hoặc đi ra khỏi lòng thương xót. Chúa Jêsus đã phán vậy, trong chương 16 của Thánh Ma-thi-ơ, Ngài—Ngài—Ngài đã dạy điều đó; chương 16 của Mác, tôi tin là vậy. Người giàu và La-xa-rơ; không ai có thể vượt qua vực thẳm này, và sẽ không bao giờ vượt qua được! Thế đấy. Hiểu không? Vì vậy điều đó giải quyết nó.

⁴⁰⁶ Bây giờ, nhưng khi Đấng Christ chết, mọi sự phải làm chứng rằng Ngài là Đấng Christ. Bây giờ chúng ta hãy đi đến câu hỏi của anh em. Điều trước tiên, các ngôi sao từ chối chiếu sáng, mặt trời lặn, mặt trăng sẽ không cho ánh sáng của nó, trái đất phun ra đất đá, trước cái chết của Ngài. Và Ngài đã đi và rao giảng cho những linh hồn đang ở trong tù, những người không ăn năn hối cải trong sự nhện nhục của thời Nô-ê. Ngài, họ phải nhận biết. Nhìn xem điều đó! Và nếu tình cờ có một tội nhân ở đây tối nay, hãy nghĩ điều đó hơn một phút. Một ngày nào đó Tin Lành này mà bạn đang nghe được rao giảng ngay bây giờ, bạn sẽ phải làm chứng Nó. Ở một nơi nào đó bạn sẽ quỳ gối, bất kể bạn là ai. Có thể là một vạn năm kể từ ngày hôm nay, cũng có thể là cho đến... vào buổi sáng. Bất cứ khi nào nó xảy ra, bạn sẽ cúi đầu ở đâu đó, và bạn sẽ được nghe chính Phúc âm này được rao giảng lại cho bạn.

⁴⁰⁷ Vì sau khi những linh hồn đó ở trong tù, họ không ăn năn hối cải khi Hê-nóc và khi tất cả họ rao giảng, và Nô-ê...và sự nhện

nhục của Đức Chúa Trời, giống như bây giờ, chờ đợi thời điểm đó đến. Nô-ê và Hê-nóc cùng tất cả những người rao giảng, và những người đó cười nhạo và chế giễu họ. Và họ ở trong nhà tù, và Chúa Jêsus đã đi rao giảng cho những linh hồn đang ở trong tù. Ngài đã làm chứng! Các tầng trời đã làm chứng, “Ngài đã!” Trái đất đã làm chứng, “Ngài đã!” Địa ngục đã làm chứng, “Ngài đã!”

408 Kinh Thánh nói rằng điều đó...Đa-vít, nhiều năm trước, trong Thi thiên...Được rồi, thưa Anh, mời anh đọc Thi thiên, nếu anh muốn ở đó. Thi thiên 16:10: [Anh Neville đọc, “Vì Chúa sẽ không để linh hồn tôi trong âm phủ; cũng không để Đấng Thánh Ngài thấy sự hư nát.”—Bt.]

409 Hãy đọc cũng câu ấy, thưa anh, trong chỗ mà Phi-e-rơ đã giảng; ở sách Công vụ, chương thứ 2, câu thứ 27: [Anh Stricker đọc, “Vì Ngài sẽ chẳng để linh hồn tôi trong âm phủ, cũng sẽ không để Đấng Thánh của Ngài thấy sự hư nát.”—Bt.]

410 Hãy đọc hai câu trên, thưa anh em, để anh em có thể hiểu được ngữ cảnh—ngữ cảnh của nó: [Anh Stricker đọc, “Bởi chung vua Đa-vít nói về Ngài rằng, tôi đã thấy trước Chúa—Chúa ở trước mặt tôi luôn luôn, vì Ngài ở bên hữu tôi, hầu cho tôi chẳng bị rúng động. Bởi cố đó lòng tôi vui vẻ, và lưỡi tôi mừng rỡ; và xác thịt tôi cũng sẽ yên nghỉ trong sự trông cậy. Vì Chúa sẽ chẳng bỏ linh hồn tôi trong âm phủ, cũng chẳng để Đấng Thánh của Ngài thấy sự hư nát.”—Bt.]

411 Bây giờ đọc câu tiếp theo: [Anh Stricker đọc, “Chúa đã chỉ cho tôi biết những con đường sự sống; Ngài cũng sẽ làm cho tôi tràn đầy lòng vui mừng trước mặt Ngài.”—Bt.]

412 Vâng, để ý. Bây giờ, người bạn Chứng Nhân Giê-hô-va của tôi, tôi muốn hỏi bạn về điều đó. Hiểu không? Nếu địa ngục là một nơi...Địa ngục, Âm phủ, bất cứ thứ gì bạn muốn gọi nó; nếu điều đó không còn ở ngôi mộ, thì tại sao Ngài lại nói, “Ta sẽ không để linh hồn Ta trong âm phủ, Ta cũng sẽ không cho Đấng Thánh của Ngài thấy sự hư nát”? Còn về điều đó thế nào? Thấy không?

413 Đây xác Ngài, trong mộ; và linh hồn của Ngài đã ở trong âm phủ, đang rao giảng, sống động! Còn điều đó thì sao? Ngài đã ở

trong thân thể thuộc linh của Ngài lần nữa. Linh hồn của Ngài ở dưới đó cùng với những người cũng đang ở trong thân thể thuộc linh. Và đang làm chứng cho họ, rằng họ “đã không hối cải trong sự nhịn nhục chờ đợi.”

⁴¹⁴ Ngài...Nói cách khác, Ngài đã gõ cửa. Và khi cánh cửa bật mở, và tất cả những linh hồn đó mà đã ăn năn, Ngài phán, “Ta là Dòng dõi của người nữ. Ta là Đấng mà Hê-nóc ở đây...” Ở trên Pa-ra-đi, một nơi khác. Đừng bao giờ quên mất chúng ta nơi này, bây giờ: nơi của kẻ ác, nơi ở của người công bình, và chính địa ngục. Hiểu không?

⁴¹⁵ Giống như một bộ ba của Thiên đàng, như: Cha, Con, và Thánh Linh. Giống như bộ ba của con thú: tiên tri giả, con thú, và—và dấu ấn của con thú. Và tất cả điều đó, hãy nhớ, tất cả đều nằm trong bộ ba. Bộ ba tạo nên một, được hoàn hảo. Một được trọn vẹn. Anh em được trọn vẹn, một trong ba: linh hồn, thể xác, và linh; nước, huyết, và thần kinh. Đấy, dù anh em là gì, anh em phải lấy ba để làm cho một trọn vẹn. Lấy một mảnh thủy tinh có ba góc và đặt nó dưới mặt trời, anh em có một cầu vồng hoàn hảo. Đấy, mọi thứ, anh em phải có ba để tạo nên một hoàn hảo.

⁴¹⁶ Và bây giờ, hãy nhớ, khi Ngài chết, trước tiên Ngài đã đi và rao giảng cho những linh hồn không ở trong tù...mà đang ở trong tù, và làm chứng rằng Ngài là “Dòng dõi của người nữ.” Ngài là “Đấng mà Hê-nóc đã thấy đang đến cùng với hàng vạn thánh đồ của Ngài.” Ngài phải làm chứng những lời Kinh Thánh đã được Nô-ê, Hê-nóc, và người công bình rao giảng, rằng “Ngài là Đấng đó.” Mọi thứ đã phải công nhận Nó!

⁴¹⁷ Rồi Ngài đã đi xuống âm phủ, và nhận các chìa khóa của sự chết và âm phủ từ ma quỷ.

⁴¹⁸ Trở lại trong Pa-ra-đi; và đem Áp-ra-ham, Y-sác và Gia-cốp, và những người công bình; và đã sống lại (Ma-thi-ơ 27), và họ ra khỏi mồ và đi vào thành phố, và hiện ra với dân chúng dọc đường. Halêlugia! Thế đấy!

⁴¹⁹ Bây giờ, nhưng thân thể của Ngài...Trong khi linh hồn Ngài ở trên đây làm chứng cho kẻ hư mất, ở dưới đây lấy những chìa

khóa từ ma quỷ, và trở lại và mang Áp-ra-ham và Y-sác; linh hồn của Ngài đang nằm trong...Linh hồn của Ngài ở dưới đó đang làm việc đó, và thể xác của Ngài đang nằm trong mồ. Đó là lý do tại sao Chúa Jê-sus phán...Người ta nói, “Ồ, tại sao Chúa Jê-sus nói, ‘Ba ngày nữa, Ta sẽ đem nó lên. Ba ngày Ta sẽ sống lại.’? Ngài—Ngài đã chết vào chiều thứ Sáu, sống lại vào sáng Chúa nhật.”

⁴²⁰ Nhưng hãy xem, đó là “*trong vòng ba ngày,*” nếu anh em nắm được từ điển ngôn ngữ xưa. Vì Ngài biết rằng Đa-vít, dưới sự xúc dầu (về sự xúc dầu của Đức Thánh Linh), đã nói, “Ta sẽ không để Đấng Thánh của Ta thấy sự hư nát.” Ông đã biết điều đó liên quan đến Ngài. Ông đã biết điều đó có nghĩa là Ngài. Ngài là Đấng Thánh của Đức Chúa Trời, và Ngài đã biết rằng sự thối rữa sẽ xảy ra sau bảy mươi hai giờ. Nơi nào đó trong vòng ba ngày, Ngài lại ra khỏi đó, bởi vì lời Kinh Thánh không thể nói sai.

⁴²¹ Và mọi lời hứa trong Đó đều liên quan đến tôi và liên quan đến anh em, nó là của chúng ta!

⁴²² Ngài phán, “Các người hãy phá hủy thân thể này, và Ta sẽ cho nó sống lại trong ba ngày.” Vì Ngài đã phán, “Ta sẽ không để linh hồn Ta trong âm phủ, Ta sẽ không để cho Đấng Thánh của Ta thấy sự hư nát.”

⁴²³ Ngài biết, trong ba ngày thân thể đó sẽ ra khỏi nơi đó. Ngài đã không ở trọn ba ngày. Không, thưa quý vị, Ngài chắc chắn không. Ngài chỉ ở lại từ chiều thứ Sáu cho đến sáng Chúa nhật, không một tế bào nào của thân thể đó có thể bị thối rữa.

⁴²⁴ Và Ngài đã chết, được ướp xác, và đang nằm...hoặc bọc trong vải liệm, và đặt trong một ngôi mộ. Ở đất nước nóng bỏng, bùn lầy đó, chỉ cần mất vài giờ và Ngài sẽ thối rữa. Xác chết trở nên hoại-...hoại tử, anh em biết đấy, cơ thể Ngài, mũi Ngài sụp xuống và mọi thứ, sự thối rữa bắt đầu; đất nước nóng, ẩm ướt đó. Và nó sẽ đi đến sự thối rữa, bởi vì nó là một thân thể. Nhưng Ngài biết, trước khi tế bào đó bị hư hỏng, Đức Chúa Trời đã phán qua nhà tiên tri Đa-vít rằng, “Ta sẽ không để cho Đấng Thánh Ta thấy sự hư nát.”

⁴²⁵ Thật Ngài đã lấy Lời Đức Chúa Trời và sống theo Lời ấy như thế nào! Giờ đây, mỗi lời trong những lời hứa đó đều gắn liền với

Ngài, Đức Chúa Trời đã làm ứng nghiệm mỗi lời trong chúng. Và mọi lời hứa liên quan đến người tin, Đức Chúa Trời sẽ làm ứng nghiệm mọi lời hứa về Điều đó. A-men. Chỉ yên tâm rằng Đó là Lễ thật. A-men. Vì vậy, linh hồn của Ngài...

Anh có nghĩ nó là...Không, tôi xin lỗi. Thần của Chúa Jêsus đã ở đâu trong ba ngày mà xác của Ngài ở trong mồ?

⁴²⁶ Thần Linh của Ngài ở trong địa ngục, ở các vùng thấp hơn; và Ngài đã sống lại. Và tôi muốn thêm một—một câu nói nhỏ ở đây mà có thể giúp ích cho anh em rất nhiều. Khi Ngài sống lại, Ngài...Khi Ngài sống lại từ kẻ chết, Ngài vẫn chưa làm xong công việc cứu chuộc. Đúng thế. Ngài phải làm sạch toàn bộ. Giá phải trả đã được trả, nhưng nỗi kinh hoàng của âm phủ đó, sự kinh hoàng của mồ mả đó...Và ở đây, khi Ngài—khi Ngài chết, Ngài đã đi tiếp. Ngài không hề ngừng làm việc khi Ngài chết, Ngài vẫn tiếp tục rao giảng!...?...Xin lỗi hành động không đúng đắn của tôi, tôi đoán vậy, nhưng Ngài không hề dừng lại!

⁴²⁷ Anh em sẽ không bao giờ chết! Thân thể của anh em có thể nghỉ ngơi trong một thời gian, nhưng Đức Chúa Trời sẽ khiến nó sống lại, Ngài đã hứa Ngài sẽ làm. Nhưng anh em có thể không còn hư mất hơn Đức Chúa Trời có thể hư mất nữa. Đúng thế. Nhìn xem, Ngài...sau khi Ngài chết, với những gì...chết theo các môn đồ. Ngài đã ngủ, đó là những gì Ngài đã có. Họ đã đưa Ngài vào giấc ngủ; như Ngài đã nói về La-xa-rơ, “Ta sẽ đi đánh thức người.” Đức Chúa Trời đã phải đánh thức Ngài.

⁴²⁸ Hãy nhìn xem, Ngài đã đi thẳng xuống, Ngài tiếp tục rao giảng. Và Ngài đã giảng cho những linh hồn ở đây trong tù. Đi thẳng xuống địa ngục, lấy các chìa khóa từ ma quỷ. Đi lên và rao giảng một lần nữa trong Pa-ra-đi, và đã sống lại vào ngày thứ ba. Ngài đã trò chuyện với các sứ đồ của Ngài trong bốn mươi ngày, và vào cuối ngày thứ bốn mươi, Ngài đã thăng thiên; bởi vì, mọi thứ liên quan đến chúng ta, những sự mê tín dị đoan và mọi thứ khác...Ngài cắt đứt mọi sự mê tín, mọi nghi ngờ, và làm một hàng người cầu nguyện từ dưới đất đến miền Vinh hiển trong sự thăng thiên của Ngài. Ngài đi lên và ngồi bên phải Đấng Chủ Tể của Ngài. Đấng Đắc Thắng! Đấng Chinh Phục Vĩ đại, một

cách hoàn toàn. Sự chết không thể giữ lại Ngài! Địa ngục không thể giữ lại Ngài! Trái đất không thể giữ lại Ngài!

⁴²⁹ Khi Ngài còn ở đây trên đất, Ngài đã được ban cho...Ngài đã đi đến thành phố thấp nhất và những người thấp nhất, và được đặt cho cái tên hèn hạ nhất. Đó là những gì con người đã làm với Ngài. Ngài đi đến Giê-ri-cô, thành phố thấp hèn nhất. Người nhỏ nhất phải trèo lên cây để nhìn xuống Ngài. Đó là nơi con người đặt Ngài. Ngài là một người hầu rửa chân, công việc tồi tệ nhất có thể được giao. Ngài trở thành người thấp hèn nhất. Và Ngài được gọi với cái tên thấp hèn nhất có thể được đặt cho, *Bê-ên-xê-bun*, “chúa các quỷ.” Con người đặt cho Ngài cái tên thấp hèn nhất, nơi thấp hèn nhất, và đưa Ngài đến những vùng thấp hèn nhất của địa ngục thấp nhất.

⁴³⁰ Đức Chúa Trời đã khiến Ngài sống lại và sai Ngài đến các tầng Trời Cao Nhất, và một Danh trên hết mọi danh. Halêlugia! Ô, Ngài sẽ phải nhìn xuống, để thấy Thiên đàng. Ngôi của Ngài được tôn cao trên các tầng trời của Thiên đàng. Và Danh vĩ đại nhất từng được đặt tên trên Trời và đất phải là...được ràng buộc xung quanh Ngài. Đó là những gì Đức Chúa Trời đã làm với Ngài. Con người đặt Ngài chỗ thấp nhất, và Đức Chúa Trời đã đặt Ngài chỗ Cao nhất. Ngài đã ở đó, từ người thấp nhất đến Người Cao nhất.

⁴³¹ Ngài trở thành kẻ thấp nhất hầu cho Ngài có thể đưa chúng ta lên đến với Đấng cao nhất. Ngài trở thành chúng ta, để chúng ta nhờ ân điển của Ngài có thể trở thành Ngài, các con trai của Đức Chúa Trời. Đó là nơi Ngài đã đi. A-men! Chúc tụng Danh Ngài. Ngài đã mở ra một con đường mà chúng ta, cũng có thể đến vào một ngày nào đó, “Bởi vì Ta sống, thì các người cũng sống.”

⁴³² Ô, không lạ gì...Khi con người nắm bắt được khái tượng đó, chưa bao giờ con người có thể giải thích được nó. Họ thậm chí đã cố gắng giải thích nó, mất trí; bài hát tuyệt vời này: “Ồ tình yêu thương của Đức Chúa Trời, phong phú và tinh anh biết bao; Không thể tả được và mạnh mẽ làm sao.” Câu cuối cùng đó... hoặc tôi tin câu đầu tiên, đó là: “Nếu chúng ta lấy cả đại dương làm mực, Và bầu trời xanh làm da cừu mêm;...” Anh em biết bài hát đó được tìm thấy ở đâu không? Được viết trên người điên... bức tường trong một nhà thương điên. Không người nào có thể

giải thích được Tình yêu đó của Đức Chúa Trời. Ồ, không bao giờ có thể kể hết được, những gì Ngài đã làm cho chúng ta. Chao ôi, làm sao anh em có thể đặt một công trạng ra ở đó? Ấy là ân điển của Ngài, từ đầu đến cuối. Tôi đã bị hư mất, bị hư hỏng, và không có sự giúp đỡ, không tốt, không có gì về nó, và Ngài bởi ân điển của Ngài đã đến và cứu chúng ta. Ồ, chao ôi. Đó là của Ngài...Đó là Chúa của tôi. Đó là tình yêu của Ngài, đó là sự nhân từ của Ngài.

⁴³³ Bây giờ chúng ta có khoảng bảy phút và khoảng mười lăm câu hỏi và...

62. Anh nghĩ người nữ làm công việc cá nhân bên ngoài nhà thờ có đúng không?

⁴³⁴ Vâng. Đó chỉ là một câu hỏi, chỉ là một...không phải là một câu hỏi thuộc về kinh thánh, nhưng...Chắc chắn, tôi đồng ý. Vâng, thưa quý vị, tất cả chúng ta đều là những người cùng làm việc với nhau. Phụ nữ có vị trí của họ, và chắc chắn họ có. Vâng, thưa quý vị. Chỉ làm tất cả công việc cá nhân các chị có thể làm, và Đức Chúa Trời sẽ ban phước cho các chị vì điều đó.

Được rồi, bây giờ chúng ta hãy xem:

63. Xin vui lòng giải thích ba ngôi. Làm sao Con có thể ngự bên hữu Cha, cầu thay cho...với Cha, nếu họ không phải là hai thân vị?

⁴³⁵ Ồ, thưa bạn yêu dấu, đó là một...đó là—đó là một sự mặc khải. Nếu Chúa Jêsus phán, “Ta và Cha Ta là Một,” thì làm sao họ có thể là hai? Hiểu không? Vậy thì, họ không phải là hai.

⁴³⁶ Một phụ nữ đã từng nói với tôi, và tôi đã giải thích điều đó, rằng, “Anh và vợ của anh là—là hai, tuy nhiên anh chị là một.”

⁴³⁷ Tôi nói, “Nhưng, Đức Chúa Trời và Con thì khác với điều đó, đấy.” Tôi nói, “Chị có thấy tôi không?”

“Có.”

“Chị thấy vợ tôi không?”

“Không.”

⁴³⁸ Tôi nói, “Thế thì, Cha và Con là khác nhau; Chúa Jêsus phán, ‘Khi các người thấy Ta, là các người đã thấy Cha.’” Hiểu không?

439 Đức Cha và Đức Con...Đức Cha là Đức Giê-hô-va Toàn Năng (Đức Chúa Trời) ngự trong đền tạm gọi là Đức Chúa Jêsus Christ, là Con được xúc dầu của Đức Chúa Trời. Chúa Jêsus là Người, Đức Chúa Trời là Thần. Và không một người nào đã nhìn thấy Đức Chúa Trời bất cứ lúc nào, nhưng con độc sanh của Cha đã tuyên bố Ngài. Ngài là...Ngài...Tính cách của Ngài, bản thể của Ngài, Thần tánh của Ngài, bất kể Ngài là gì, thì Ngài là Đức Chúa Trời! Ngài không hơn hoặc không kém gì Đức Chúa Trời. Tuy nhiên, Ngài là một Con Người. Ngài là một Con Người, một ngôi nhà mà Đức Chúa Trời ở. Đúng thế, Ngài là nơi Đức Chúa Trời ngự.

440 Bây giờ, nếu anh em muốn một số lời Kinh Thánh về điều đó...Anh Neville, xin anh đọc cho tôi Thánh Mác 14:62. Và Chị Wood, chị đọc cho tôi Ê-phê-sô 1:20. Người nào khác có Kinh Thánh không? Ồ, giơ tay lên. Chị Arnold, chị có một quyển ở đó không? Được rồi, chị đọc cho tôi Công vụ 7:55. Được rồi. Mác 14:62, Anh Neville; và Chị Wood là Ê-phê-sô 1:20; Công vụ 7:55, Chị Arnold.

441 Được rồi, anh tìm thấy không, Anh Neville? Được rồi, hãy đọc ngay bây giờ: [Anh Neville đọc, “Và Chúa Jêsus đã phán rằng, Phải chính Ta: và các người sẽ thấy Con người ngồi bên hữu đấng quyền phép, và ngự giữa đám mây trên trời mà đến.”—Bt.]

442 Được rồi, bây giờ, hãy xem cụm từ đầu tiên ở đó. Chúa Jêsus phán, “TA LÀ.”

443 “TA LÀ.” Ai là Đấng TA LÀ? Chưa bao giờ có một người nào trên thế giới này có thể giải thích được Điều đó. Ngay cả...anh em là những người đã đọc từ điển cổ ngữ và vân vân, chưa bao giờ có một người có thể hiểu được...Đó là J-v-h-u. Và ngay cả các học giả tiếng Hê-bơ-rơ cũng không bao giờ có thể phát âm được Nó. Bụi cây đang cháy đó, ngày đó khi Ngài gặp Môi-se, Đó là J-v-h-u. Vì vậy, họ phát âm Nó là “J-o-h, Giê-hô-va,” nhưng Nó không phải là “Giê-hô-va.” J-v-h-u, đấy, không ai biết.

444 Và anh em nói, “Ồ, Môi-se không thể nói ra Điều đó.”

445 Ông nói, “Tôi có thể nói Ai đây?”

446 Ngài phán, “Hãy nói, ‘ĐẤNG TA LÀ’ đã sai người. ĐẤNG TA LÀ.”

447 Bây giờ hãy xem. *TA LÀ* là thì hiện tại, không phải “Ta đã là” hay “Ta sẽ là,” ĐẮNG *TA LÀ*. Bây giờ, Ngài phán, “Đây sẽ là một kỷ niệm trải qua tất cả các đời: ĐẮNG *TA LÀ*.”

448 Bây giờ, hãy nhìn Chúa Jê-sus đang đứng đây trong buổi lễ ngày hôm đó. Họ nói, “Chúng ta biết bây giờ người bị điên khùng.” Từ ngữ đúng, “Người bị điên” (*điên* là “khùng”). “Chúng ta biết người bị điên. Người là một người Sa-ma-ri, người bị quý ám.” (Thánh Giảng, chương thứ 6) Và người ấy nói, “Này, người nói rằng người thì...đã thấy Áp-ra-ham, mà người là một người không quá năm mươi tuổi?” (Ngài có thể trông hơi già so với tuổi của Ngài, nhưng Ngài chỉ mới ba mươi, nhưng công việc của Ngài.) Nói, “Người muốn nói rằng người là một người chưa quá năm mươi tuổi, và nói rằng người ‘đã thấy Áp-ra-ham’? Chúng ta biết bây giờ người bị điên rõ bây giờ.” Thấy không?

Ngài phán, “Trước khi có Áp-ra-ham, đã có *TA LÀ*.”

449 “*TA LÀ*,” Ngài là đấng *TA LÀ* vĩ đại. Ở đây Ngài đang nói với những người Do Thái này một lần nữa, hãy xem, “*TA LÀ!* Và khi các người thấy Ta đến bên hữu đấng quyền năng...” Đúng vậy không?

450 Đọc lại câu đó, thưa anh: [Anh Neville đọc, “Khi các người thấy Con Người ngự bên hữu đấng quyền năng, và ngự trên mây trên trời mà đến.”—Bt.]

451 Đọc câu của chị bây giờ, Chị Wood: [Chị Wood nói, Ê-phê-sô 1:20 à?—Bt.] Vâng, thưa chị. [Chị Wood đọc, “Mà Ngài đã tỏ ra trong Đấng Christ, khi khiến Ngài từ kẻ chết sống lại, và làm cho ngai bên hữu mình tại các nơi trên trời.”—Bt.]

452 Được rồi, đọc câu của chị, thưa chị. Đây, Nó cũng giống như vậy: [Chị Arnold đọc, “Nhưng người, được đầy dẫy Đức Thánh Linh, mắt ngó chăm lên trời, và thấy sự vinh hiển của Đức Chúa Trời, và Đức Chúa Jê-sus đứng bên hữu Đức Chúa Trời.”—Bt.]

453 Bây giờ, anh chị em thấy đây, Jê-...Đức Chúa Trời không thể có bàn tay phải lớn, đây, và Chúa Jê-sus đứng *trên* tay hữu Ngài. Bàn *tay hữu* có nghĩa là “thẩm quyền.” Hiểu không? Chẳng hạn, điều gì sẽ xảy ra nếu—nếu tôi là người đứng đầu nhà thờ, hoặc tôi là một giám mục thuộc một loại nào đó, và Anh Neville thế chỗ tôi,

thì anh ấy sẽ là tay phải của tôi. Đấy, điều đó có nghĩa rằng anh ấy là...anh ấy sẽ ở bên tay phải tôi.

⁴⁵⁴ Vậy thì, Chúa Jêsus ở bên hữu của Đấng Quyền Năng. Bây giờ, Ngài phán vậy, trong Ê-phê-sô ở đây, khi Ngài đang giải thích điều đó, Ngài đang ở bên hữu của Đấng Quyền Năng. “Mọi quyền phép trên Trời và dưới đất” (Ngài phán, sau khi Ngài sống lại) “được giao vào tay Ta. Ta có tất cả quyền lực trên Trời và dưới đất. Vậy các ngươi hãy đi dạy dỗ muôn dân, làm báp-tem cho họ nhân Danh Đức Cha, và Đức Con, Đức Thánh Linh, dạy họ tuân giữ mọi điều Ta đã truyền cho các ngươi; này, Ta thường ở cùng các ngươi luôn, cho đến tận thế.”

⁴⁵⁵ “Tất cả quyền phép trên Trời và dưới đất.” Đó là đâu...Nếu có một vị thần ở trên đó bên cạnh Ngài, thì vị thần đó sẽ không có quyền hành. Đấy, không thể có Đức Chúa Trời nào khác. “Hết thảy quyền phép trên Trời và dưới đất” đều nằm trong tay Ngài. Vì vậy, anh em thấy, “Ngài đang đứng bên tay phải” (như người đặt câu hỏi), không có nghĩa là...

⁴⁵⁶ Bây giờ hãy nhìn! Thân thể...Đức Chúa Trời là Thần. Vâng, có bao nhiêu người hiểu điều đó? hãy nói “A-men.” Đức Chúa Trời là Thần, Chúa Jêsus là Người, và Chúa Jêsus là Đức Chúa Trời đã trở nên xác thịt. Chúa Jêsus...Chúng ta không bao giờ có thể nhìn thấy Đức Chúa Trời, đấy, Ngài là Thần. Anh em không thể nhìn thấy linh. “Không có người nào đã nhìn thấy Đức Chúa Trời bất cứ lúc nào.” Không người nào có thể nhìn thấy Đức Chúa Trời.

⁴⁵⁷ Và để tôi nói điều này, “Anh chưa bao giờ nhìn thấy tôi.” Anh em chưa bao giờ gặp tôi trong suốt cuộc đời, và anh em sẽ không bao giờ nhìn thấy tôi. Đúng thế. Anh em thấy thân thể này tuyên bố người này, mà ở trong đây. Bây giờ, thân thể này không có Sự sống đời đời, nhưng linh có Sự sống Đời đời. Thân thể này sẽ quay trở lại, nhưng nó sẽ đến lại trong sự giống như vậy, giống như một hạt lúa mì rơi vào đất. Cơ-đốc giáo dựa trên sự sống lại, không phải sự thay thế. Sự sống lại; cùng một Chúa Jêsus đã đi xuống, cũng Chúa Jêsus ấy trở lại. Nếu anh em đi xuống với mái tóc đỏ, anh em đi lên với mái tóc đỏ; nếu anh em đi xuống mái tóc đen, anh em sẽ đi lên với mái tóc đen. Đấy, đó là một sự sống lại.

458 Khi anh em đi ăn...Tôi đã hỏi bác sĩ rằng, cách đây không lâu, tôi đã nói, “Tại sao khi tôi mười sáu tuổi...Mỗi lần tôi ăn, tôi làm mới lại sự sống của mình?”

459 Nói, “Đúng vậy.”

460 Anh em nhận vào tế—tế bào mới mỗi khi anh em tạo ra...xác—thịt tạo ra...hoặc thức ăn tạo ra tế bào máu, và tế bào máu đó khiến anh em trở nên mạnh mẽ hơn. Đó là cách anh em sống. Rồi, điều gì đó phải chết mỗi lần, cho anh em sống. Mỗi ngày, điều gì đó chết: nếu anh em ăn thịt, con bò chết; hoặc bất cứ thứ gì anh em ăn; và cá chết; hoặc—hoặc lúa mì đã chết, để làm bánh mì; khoai tây đã chết, điều đó tạo ra khoai tây; và...mọi hình thức của sự sống; anh em chỉ có thể sống nhờ chất chết.

461 Và anh em chỉ có thể sống Đờ đờ bởi vì điều gì đó đã chết: Chúa Jêsus. Không phải vì anh em đã gia nhập giáo hội, không phải vì anh em đã chịu phép báp-tem, không phải vì anh em đã tuyên xưng Cơ-đốc giáo; bởi vì anh em đã chấp nhận Sự sống của Chúa Jêsus Christ đã bị đổ huyết...Huyết đã đổ ra vì anh em, và anh em chấp nhận Ngài là Đấng Cứu Rỗi của cá nhân mình.

462 Bây giờ, hãy để ý, tôi hỏi điều này. Tôi muốn hỏi *anh em* điều này. Nhìn này, nó đẹp. Có lẽ tôi đã dạy về nó trước đây (tôi không biết) ở đây; giảng ở khắp mọi nơi, anh em quên những gì anh em đã nói ở một...những nơi nào đó. Nhưng, tại sao lại thế, thế thì...

463 Bây giờ, tôi đoán, Chị Smith...Tôi không biết tôi đã biết Anh Fleeman có phía sau đó hay không. Và Tryphena, tôi nhớ chị ấy khi chị còn là một cô bé. Các bạn còn nhớ tôi, khi tôi đã từng... là một người hơi nhỏ, lùn, tầm thước; tóc đen, gọn sóng. Tôi đã từng đánh què anh. Ồ, tôi đã nghĩ mình là một người đàn ông sành điệu trên thế giới. “Ồ,” tôi nghĩ, “không ai có thể thắng tôi. Không, thưa quý vị.” Nhưng tôi—tôi đã bị lừa về điều đó, anh em thấy đấy. Nhưng tôi...Bây giờ, tôi chỉ nghĩ, “Ồ, chao ôi.” Tôi nghĩ, “Nếu anh có thể đặt cái này trên lưng tôi, tôi sẽ đi bộ xuống phố với nó.” Chắc chắn, không có gì phiền hà với tôi. Và mỗi lần ăn, tôi lại càng lớn và khỏe hơn mọi khi. Mỗi lần tôi có thể đưa sự sống mới vào...Tôi đã ăn bắp cải, khoai tây, và đậu, và thịt, giống như tôi ăn hôm nay. Và tôi đã trở nên mạnh mẽ hơn và lớn hơn mọi lúc. Và khi tôi khoảng hai mươi lăm...

⁴⁶⁴ Bây giờ tôi ăn tốt hơn lúc đó, tất cả các bạn biết tôi, đều biết điều đó. Tôi có thể ăn tốt hơn bây giờ, tất cả chúng ta đều như vậy. Nhưng tại sao vậy, thưa Anh Eagen, thế thì, nếu tôi vẫn đang ăn những thức ăn tốt hơn, nhiều hơn, nhiều vitamin tốt hơn và mọi thứ...Và tôi càng ăn nhiều, tôi càng ngày càng suy yếu đi. Và bây giờ tôi đang trở nên một ông già vai khòm, đầu hói, và tóc ngã sang màu xám, và bàn tay nhăn nheo, mặt hốc hác, vai khòm xuống, vào buổi sáng thật khó thức dậy, và...Ồ, chào ôi. Tại sao lại thế? Nếu tôi đổi mới sự sống của mình mỗi khi tôi ăn, tại sao lại như vậy?

⁴⁶⁵ Nếu tôi đang rót nước từ một cái bình vào một cái ly, và nó đầy một nửa, và rồi lúc nào cũng bắt đầu chảy xuống thay vì trào lên; và tôi càng đổ vào, nó càng xuống nhanh. Thế đấy. Và anh em không thể chứng minh điều đó một cách khoa học nếu anh em phải làm như vậy. Quyển Sách này là điều duy nhất để chứng minh rằng Đức Chúa Trời đã ấn định; đó là một cuộc hẹn, Đức Chúa Trời đã thấy chúng ta đang đến.

⁴⁶⁶ Các anh những người đàn ông lớn tuổi, và các chị những người phụ nữ lớn tuổi, có thể là một số người chồng của—của các chị và vợ của anh em có thể đã qua đời. Điều đó không—điều đó không có gì bận tâm. Halélugia. Họ đang ở bên kia bức màn, đang chờ đợi; chắc chắn vậy. Và họ đang mong ước được ở với các bạn một lần nữa. Đúng vậy, chắc chắn, họ là vậy. Họ đang mong mỗi được ở với nhau một lần nữa. Kinh Thánh cho biết họ là, những linh hồn dưới bàn thờ đang kêu khóc, “Lạy Chúa, cho đến chừng nào?” Thấy không? Họ không ở trong đúng trạng thái thích hợp của họ.

⁴⁶⁷ Đức Chúa Trời không bao giờ tạo ra chúng ta thành những Thiên sứ, Ngài đã tạo ra chúng ta nam và nữ. Chúng ta sẽ luôn là những người nam và người nữ, bởi vì chúng ta là một—một sản phẩm của chính trí thông minh của Đức Chúa Trời. Chúng ta có thể luôn là những người nam và những người nữ.

⁴⁶⁸ Nhưng nó làm điều gì? Hãy xem, có thể các chị nghĩ rằng khi các chị bước đến bàn thờ, các chị và chồng, đã nói rằng chúng ta lấy nhau làm vợ hợp pháp và sống với nhau trong tình trạng thánh khiết của hôn nhân này, và tận hưởng ân—những ân sủng

của Đức Chúa Trời và vân vân, và tất cả lời chứng mà bạn đưa ra, và lời cam kết của bạn mà bạn đã thực hiện. Điều đầu tiên bạn biết, bắt đầu chú ý, cả hai người. Anh ấy đứng thẳng, và tóc bóng mượt; và vợ và đôi mắt nâu nhỏ, xinh đẹp, hay đôi mắt xanh của cô ấy, hoặc là bất cứ điều gì đó. Ồ, anh em đã nhìn cô ấy như thế nào. Anh em bước ra ngoài, anh em nhìn bố, “Nào, hãy đứng thẳng vai lên”; và sau một lát chúng lại gục xuống. Mẹ sẽ bạc tóc, bị viêm khớp và vân vân. Và sau một thời gian, bà ấy ra đi, hoặc ông ấy ra đi.

⁴⁶⁹ Đó là gì? Khi Đức Chúa Trời nhìn thấy anh em đứng đó, Ngài nói, “Chính là điều đó, đó là cách Ta muốn có người.” Được rồi, hồi sự chết, người cứ đến, nhưng người không thể nhận lấy chúng cho đến khi ta cho phép.

⁴⁷⁰ Ồ, ồ, tôi nghĩ về Gióp. Phải, Đức Chúa Trời đã nhìn xuống, Gióp biết rằng Đức Chúa Trời yêu ông. (Và lưu ý rằng nó không thể đoạt lấy anh em.) Ngài phán, “Người đã nắm được người ấy trong tay của người, nhưng người không lấy đi mạng sống người.”

⁴⁷¹ Và sau đó điều đầu tiên anh em biết, vai bắt đầu khòm xuống, và sau đó anh em đã qua đời. Chuyện gì đã xảy ra?

⁴⁷² Bây giờ, trong sự sống lại sẽ không có một thứ mà tượng trưng cho sự chết. Không thể có một thứ mà tượng trưng cho trái đất này, về những gì...Đấy, anh em đã đến bởi ý muốn của Đức Chúa Trời, anh em có sự sống. Rồi cái chết ập đến, hạ gục anh em. Ăn cùng một loại thức ăn và mọi thứ, uống cùng một loại nước, mọi thứ; nhưng cái chết ập đến. Nhưng bức tranh đã sắp đặt sẵn. Halêlugia. Trong sự phục sinh anh em sẽ sống lại. Và sẽ không có cái chết, hoặc không sự giống nhau về cái chết, hoặc tuổi già, hoặc tàn tật hay bất cứ điều gì. Những người bất tử, chúng ta sẽ đứng trong sự giống như Ngài, được trọn lành mãi mãi. Halêlugia. Ồ, tôi...Điều đó sẽ khiến bất kỳ ai cũng phải la lên, đặc biệt là khi anh em ở độ tuổi tôi.

⁴⁷³ Tuổi của tôi, tôi đoán, khi anh em, nghĩ về nó, hơn bao giờ hết. Anh em chỉ là ở thời điểm thay đổi quan trọng, anh em thấy đấy. Sự...Anh em bắt đầu tự hỏi, “Đó là tất cả về điều gì? Tôi đã làm gì?” Tôi nhìn lại đây, tôi nghĩ, “Chà, chào ôi; ồ, anh ấy đã đi

về đâu, Chúa ôi? Con đây, bốn mươi tám tuổi. Hai năm nữa, con sẽ là nửa trăm. Phều. Con chỉ...”

474 Chỉ nhìn vào một vài linh hồn mà tôi đã giành được. Tôi muốn giành được hàng triệu triệu người nữa. Đức Chúa Trời ôi, xin giúp con. Tôi cảm thấy xấu hổ về bản thân mình ngay cả khi trở về nhà trong một kỳ nghỉ. Suy nghĩ, “Ồ, mùa gặt đã chín, và con gặt thì ít. Hàng triệu người trong tội lỗi và sự xấu hổ đang chết mỗi ngày, hãy lắng nghe tiếng gọi của họ.” Tôi đi ngủ ở đó vào ban đêm và nghe thấy họ những kẻ ngoại đạo nhỏ bé tội nghiệp đang la hét trong xứ. Cách mà hàng ngàn người họ đến, kéo theo phía sau tôi, và—và đứng ngoài sân bay nơi người ta phải có lực lượng dân quân ở ngoài đó để giữ họ lại, chỉ để nghe câu chuyện về Đức Chúa Jêsus Christ.

475 Và ở đây chúng ta có thể cầu xin, và thông báo trên báo chí và mọi thứ khác, và tìm những nơi tốt nhất để họ ngồi xuống, nơi giải trí tốt nhất với giọng hát hay, họ sẽ đến và “Ồooo, à, tôi nghĩ điều đó được lắm, mặc dù không thuộc về đức tin của tôi.”

476 Ô, chao ôi, nó có thể tồn tại được bao—bao—bao lâu? Nó không...nó không đúng. Và ở đây chúng ta đang đổ hàng trăm tỷ tấn thực phẩm vào thùng rác, mà những người đó sẽ vui mừng đón nhận nó. Và họ là những tạo vật trên trái đất giống như chúng ta. Chao ôi, chúng ta...Chà, điều đó không thể diễn ra lâu như vậy được.

477 Được rồi, bây giờ, Ai là Cha? Cha và Con là Một. Hãy xem, trong Giăng Nhất 5:7, Nó chép rằng, “Có ba mà làm chứng trên Trời, Cha, Lời (mà là Con)...Cha, Con, và Thánh Linh: ba này là Một.”

478 “Có ba mà làm chứng dưới đất, đó là nước, huyết, và Thánh Linh.” Đó là ba yếu tố đã đến từ thân thể của Đấng Christ. Họ đâm vào cạnh sườn Ngài: nước chảy ra, Huyết chảy ra, “Con giao phó Thần Linh Con trong tay Cha.” Thế đấy, đó là ba yếu tố. Ba này không phải là một, nhưng ba *hiệp* trong một.

479 Cha, Con, và Thánh Linh; Giăng Nhất 5:7, nói, “Ba này là Một.”

⁴⁸⁰ “Nước, huyết, và Thánh Linh *hiệp* trong một.” Không phải Một, nhưng *hiệp* trong một. Vì vậy Cha...Và điều duy nhất mà thân thể có thể làm, khi Đức Chúa Trời có thể nhìn thấy chính Ngài, rằng thông qua hình phạt mà thân thể này đã trải qua, đó là sự giao nhau...sự ngăn chặn ngay tại đó, anh em thấy đấy. Đó là khi Ngài thấy Huyết đó đứng giữa Ngài và sự phán xét. Đây là Lời của Ngài, đã phán, “Vậy ngày nào người ăn, ngày đó người chết.” Và ở đây Chúa Jêsus phán, “Ta...Nhưng Ta đã thay thế họ. Đấy, Ta đã thay thế họ.”

⁴⁸¹ Còn nhớ câu chuyện của tôi vào đêm nọ nơi tôi nhìn thấy hình ảnh của một người phụ nữ thực sự tôi tặc đang ở trong căn phòng ở đó không? Và tôi đã lên án bà ấy, nói, “Chúa ôi, tại sao Ngài không cho nổ tung nơi đó?” Sau đó Ngài chỉ cho tôi thấy, đấy. Và tôi bước đến gần bà ấy và nói cho bà ấy biết chuyện gì đã xảy ra.

Bây giờ, đây là câu hỏi cuối cùng của tôi.

64. Anh có nghĩ rằng, theo lời kinh thánh, rằng người Do Thái sẽ... sẽ tin nhận Đấng Christ ngay trước khi Hội thánh được Cất lên không?

⁴⁸² Tôi—tôi—tôi thực sự tin rằng sự Cất lên của Hội thánh...Đây là ý kiến của riêng tôi, đấy. Và nếu chúng ta có thời gian, chúng ta sẽ giải quyết vấn đề đó, nhưng bây giờ đã—đã quá chín giờ. Hãy xem, tôi tin rằng người Do Thái sẽ tiếp nhận Đấng Christ tại sự Đến thứ hai của Ngài. Bây giờ hãy nhớ, vì vậy để người đó biết điều này, mắt của chúng ta đã bị mù, hoặc, mắt của họ đã bị mù hầu cho chúng ta có thể thấy. Ai cũng biết, lời Kinh Thánh nói về điều đó. Đúng thế không? Phao-lô nói với chúng ta rằng chúng ta...chúng ta đã bị làm cho mù...rằng người Do Thái đã bị làm cho mù để chúng ta có thể tiếp nhận Đấng Christ. Hiểu không? Và chúng ta là cây ô-li-ve hoang dại được ghép vào bằng cách nhận nuôi vào cây.

⁴⁸³ Bây giờ đây là ý kiến của tôi, tôi sẽ đưa ra cho anh em...Họ hỏi tôi, “Anh có nghĩ rằng...?” Bây giờ đây là cách tôi nghĩ rằng nó sẽ xảy ra. Tôi không biết. Cho dù đó là gì, tôi tin chắc rằng bởi ân điển của Đức Chúa Trời và lòng thương xót của Ngài, chúng ta sẽ ở đó; đấy, bởi ân điển của Ngài, bất kể đó là gì đi nữa. Tôi có thể

không hình dung ra, nhưng đây là những gì tôi nghĩ. Tôi tin rằng chúng ta đã đến kỳ cuối cùng. Tôi tin rằng thời đại của dân Ngoại đang kết thúc ngay bây giờ. Tôi tin rằng chúng ta đã ở gần.

⁴⁸⁴ Và bây giờ người Do Thái; đây là hai điều mà người Do Thái luôn làm sai: Họ đã bị mù, họ đã không thể nhìn thấy điều đó; và bởi vì rằng những dân Ngoại, vì một điều, nhiều lần...

⁴⁸⁵ Tôi đã nói chuyện với một người Do Thái ở Cảng Benton, Chi Smith, và anh em biết người đó đã nói gì với tôi không? Ở đằng kia tại một trong những nơi của Y-sơ-ra-ên đó...những nơi của Y-sơ-ra-ên ở đó. Câu hỏi này về việc chữa lành một người mù. Và ông ấy nói, “Anh không thể chặt người Do Thái...Anh không thể cắt Đức Chúa Trời ra làm ba mảnh và giao Ngài cho một người Do Thái; làm cho Ngài là Cha, Con, và Thánh Linh.” Nói, “Anh không thể làm điều đó với một người Do Thái, chúng tôi không phải là những người sùng bái thần tượng.” Nói, “Chúng tôi tin vào *một* Đức Chúa Trời.” Hiểu không?

⁴⁸⁶ Và anh em đi đến việc làm cho Đức Chúa Trời thành ba: Đức Chúa Cha, Đức Chúa Con, và Đức Chúa Thánh Linh; anh em chắc chắn làm mù một người Do Thái ngay tại đó, vì người đó biết rõ hơn. Người đó biết rõ hơn thế. Điều đó chắc chắn sẽ khiến anh em trở thành một người sùng bái thần tượng cũng giống như việc thờ hình tượng vậy, anh em có ba vị thần. Anh em đi đến chỗ khiến họ y hệt Đức Chúa Trời, đó không phải là ba vị thần, đó là ba chức vụ của cùng một Đức Chúa Trời. Đấy, Đức Chúa Trời đã phục vụ trong cương vị làm Cha, Ngài đã phục vụ trong cương vị làm Con, và Ngài hiện đang phục vụ trong thời kỳ Đức Thánh Linh. Đó là cùng một Đức Chúa Trời.

⁴⁸⁷ Đó là lý do mà chúng ta được ủy thác làm báp-tem trong Danh Cha, Con, Thánh Linh; bởi vì, không phải nhân danh của một...Trong *Danh*, không phải những cái tên; không phải trong những cái tên, hay nhân danh của Cha, nhân danh của Con, nhân danh của Đức Thánh Linh; nhưng “nhân Danh Cha, Con và Thánh Linh.” Đấy, nhận biết Đức Chúa Trời giống như vậy là Đấng Christ. Hãy xem, đó chính là Ai, không thể nào khác được. Hiểu không? Và lời Kinh Thánh...

488 Và—và rồi nếu sự khải thị của chúng ta là sai, thì Phi-e-rô và những sứ đồ còn lại đã dạy điều sai; bởi vì mọi người trong Kinh Thánh đã được làm báp-tem trong Danh của Đức Chúa Jê-sus Christ. Không một người nào đã từng chịu báp-tem trong “Cha, Con, Đức Thánh Linh,” đó là giáo lý Công giáo. Tôi có thể chứng minh điều đó cho các bạn bằng chính lời nói của họ, và từ vừng của riêng họ và mọi thứ. Đó là tín điều Công giáo chứ không phải một—và không phải sự dạy dỗ Kinh Thánh. Và không người nào...

489 Ngay cả Vua của nước Anh đã chịu báp-tem trong Danh của Đức Chúa Jê-sus Christ. Khoảng sáu trăm năm sau cái chết của vị sứ đồ cuối cùng, khi nó còn không được gọi là England lúc đó, nó được gọi là “Angel Land.” Đó là nơi bắt nguồn của nó, cái tên đó. Ông đã chịu báp-tem trong Danh của Đức Chúa Jê-sus Christ.

490 Điều mà đã biến đổi ông, là một con chim sẻ nhỏ. Khi... Nếu tôi có thể nghĩ...không phải Thánh Angelo. Tên của ông ấy là gì, nào? Agadabus [Chính tả không chắc chắn—Bt.], Thánh Agadabus, tôi tin là vậy. Tôi sẽ không chắc về cái tên đó, bây giờ. Nhưng, dù sao đi nữa, ông ấy đã đi lên đó, và họ có được một số trong những người này...

491 Người ta gọi họ là những thiên sứ bởi vì, dân chúng và người Assyria và vân vân đều có nước da đen hoàn toàn, còn những người Anh này có mái tóc dài, da trắng, tóc xoăn, tóc vàng, anh em biết đấy, mắt xanh, của người Anglo-Saxon. Và người ta nói, “Họ trông giống như Thiên sứ,” và vì vậy họ gọi nó là “Angel Land.”

492 Và tôi—tôi tớ của Chúa đi lên đó và rao giảng cho vua của họ, và họ đang ngồi tại một lò sưởi lớn, mở rộng. Tôi đã đọc lịch sử của nó cách đây không lâu. Và một con chim nhỏ bay vào trong ánh sáng và quay trở ra, và nhà vua hỏi câu, “Nó từ đâu đến và nó đi đâu?” Hiểu không? “Nó bước ra ánh sáng, và chúng ta nhìn thấy nó, và nó đi trở lại vào bóng tối. Đó không phải là con đường của một người sao?” người nói.

493 “Nhưng nó là gì trước khi nó có thể vào đây?” nhà truyền đạo đã nói, đấy. Điều đó đã bắt phục nhà vua; và sáng hôm sau,

ông và gia đình ông đã chịu phép báp-tem trong Danh Đức Chúa Jêsus Christ. Đúng thế.

494 Sau đó thì sao? Người đầu tiên đã từng chịu rảy nước hoặc từng làm báp-tem theo nhân danh “Cha, Con, Thánh Linh,” là ở trong giáo hội Công giáo. Việc rảy nước đầu tiên từng xảy ra, là trong nhà thờ Công giáo. Việc đổ nước lần đầu tiên từng xảy ra, là trong giáo hội Công giáo. Giáo hội tin lành luôn làm phép báp-tem...trong Kinh Thánh, các sứ đồ, bằng cách chìm mình trong Danh Đức Chúa Jêsus Christ. Mọi nơi. Chỉ tìm một nơi mà họ đã có bất cứ điều gì khác, đấy.

495 Bây giờ, trong điều này, thời điểm quan trọng này, người Do Thái không thể...Tôi đã hỏi giáo sĩ đó, tôi nói, “Thưa Giáo sĩ, có khó cho ông để tin các đấng tiên tri không?”

496 Ông ấy nói, “Tôi tin các đấng tiên tri.”

497 Tôi nói, “Trong Ê-sai 9:6, người muốn nói điều gì, ‘Một Con trai được sinh ra cho chúng ta’? Người đang nói về ai vậy?”

498 Ông ấy nói, “Người đang nói về Đấng Mê-si.”

499 Tôi nói, “Thế thì Đấng Mê-si sẽ được sinh ra chứ?”

500 “Vâng, Ngài sẽ được sinh ra.”

501 Tôi nói, “Thế thì nếu Ngài được sinh ra, Ngài có một...Ngài sẽ có một người mẹ.”

502 “Phải, Ngài phải có một người mẹ. Và Ngài, cũng phải có một người cha,” ông nói.

503 Tôi nói, “Chắc chắn rồi. Và sẽ khó cho ông tin rằng đó sẽ không phải là...mà Đức Chúa Trời Đức Giê-hô-va Vĩ đại Đấng đã mở ra Biển Đỏ, lại không thể ban cho sự sinh ra với Hai Nhi này sanh ra vô nhiễm tinh khiết này sao?” Hiểu không? Thế đấy.

504 Ông ấy nói, “Nhưng các ông không thể làm cho Ngài thành ba vị thần.”

505 Tôi nói, “Ngài không phải ba vị thần.” Tôi nói, “Mối quan hệ giữa Đấng Mê-si với Đức Chúa Trời là gì?”

506 Ông ấy nói, “Đấng ấy sẽ là Đức Chúa Trời.”

507 Tôi nói, “Vậy thì ông hiểu điều đó. Vậy thì ông hiểu điều đó, Ngài là Đức Chúa Trời.” Điều đó chính xác.

508 Sau đó ông đã cố gắng nói với tôi, rằng, “À, người này là một tên trộm, Chúa Jêsus người Na-xa-rét này. Người là một tên trộm.”

509 Tôi nói, “Thưa giáo sĩ, Ngài là kẻ trộm như thế nào?”

510 “À,” ông nói, “chính lời kinh thánh của ông đã nói rằng ‘Ngài đã đi vào cánh đồng lúa mì vào ngày Sa-bát, và bứt bông lúa mì.’”

511 Tôi nói, “Này, ra-bi, ông biết rõ hơn...biết Kinh Thánh nhiều hơn thế. Kinh thánh của chính ông nói rằng điều đó là hợp pháp, ‘Một người được phép đi và ăn bao nhiêu lúa mì tùy thích, nhưng người đó không được bỏ bất cứ thứ gì vào túi và mang đi.’ Luật pháp của chính các ông, thưa ra-bi.”

512 Ông ấy đã đứng đó một lúc, ông—ông—ông đã tin điều đó, bởi vì ông—ông đã làm chứng. Một lúc sau, ông nói, “Chà, điều gì—điều gì đã khiến đôi mắt của Giảng...” Nói, “Ông đã làm điều đó thế nào?”

513 Tôi nói, “Trong Danh của Đức Chúa Jêsus Christ.”

514 “Ừ.” Ông—ông ấy không biết; nói, “À, ông không thể cắt Đức Chúa Trời thành ba mảnh.”

515 Tôi nói, “Ngài là Đức Giê-hô-va đã trở nên xác thịt, thưa Giáo sĩ. Ngài...Đó chính là Ngài, Ngài là Đức Giê-hô-va trong xác thịt. Tên loài người của Chính Ngài, đó là Danh cứu chuộc, bởi vì không có danh nào khác được ban cho dưới Trời để con người có thể được cứu, chỉ qua Danh cứu chuộc nhân loại đó: Đức Chúa Jêsus Christ. Đúng thế. Ngài là Đức Chúa Trời, Ngài là Đức Chúa Trời, Ngài sẽ mãi mãi là Đức Chúa Trời, điều đó hoàn toàn đúng, Đức Chúa Jêsus Christ.”

516 Bây giờ, tôi tin rằng hội thánh dân Ngoại sẽ sớm...sự hoàn tất phần thân của hội thánh dân Ngoại. Những cánh cửa giữa... Chúa Jêsus đã phán, trong Ma-thi-ơ 24, (Tôi sẽ lấy một câu Kinh Thánh đó trong một phút), Ngài phán, “Họ sẽ giẫm đạp các bức tường của Giê-ru-sa-lem cho đến khi thời kỳ dân Ngoại kết thúc.”

517 Bây giờ hãy xem. Điều đó được ban cho Chúa Jêsus của chúng ta, trong Ma-thi-ơ 24, rằng người Do Thái sẽ bị lấy ra khỏi hiện trường. Đa-ni-ên nói, trở lại trong các tiên tri xưa, ông nói rằng ‘sẽ có bảy mươi tuần lễ chưa được phân chia, cho người Do Thái.

Và Đấng Mê-si sẽ đến (Hoàng Tử) và sẽ nói tiên tri vào giữa tuần thứ bảy mươi, tức là bảy năm, ngài sẽ bị trừ đi giữa chừng. Hãy nhìn xem nó thật hoàn hảo làm sao, Chúa Jêsus đã được rao giảng chính xác ba năm rưỡi và bị đóng đinh trên thập tự giá. Nhưng có ba...Điều đó đi đúng vào câu hỏi khác này ở đây. Đó là ba năm rưỡi vẫn chưa được phân chia cho họ, cho người Do Thái. Nó phải như vậy.

518 Bây giờ nếu anh em lấy Khải Huyền, chương thứ 7, Giảng thấy một trăm bốn mươi bốn nghìn người Do Thái đều được đóng ấn, trong mười hai chi phái Y-sơ-ra-ên. Hiểu ý tôi chứ? Tuy nhiên trước đó xảy ra, về sự sắp đến.

519 Bây giờ trông nó đẹp làm sao, trước khi chúng ta kết thúc bây giờ. Xem cách—cách nó di chuyển thế nào. Vậy thì, những người Do Thái đó đã bị tối tăm.

520 Bây giờ, những người Do Thái này ở đây, hầu hết trong số họ ở đây, chỉ là...anh em biết họ như thế nào, họ nắm giữ sự thịnh vượng của thế giới. Và họ chỉ là—chỉ là những người kiếm tiền, và đó là tất cả những gì anh em có thể kiếm được từ đó, đấy; và rất kiêu ngạo, và lãnh đạm, và không chịu lắng nghe. Nhưng, đó không phải là những điều mà Ngài đang nói đến, nếu anh em để ý.

521 Bây giờ, các dân Ngoại...Bây giờ hãy xem, vẫn còn ba năm rưỡi cho những người Do Thái này. Bây giờ, Chúa Jêsus nói rằng thành phố Giê-ru-sa-lem sẽ bị dân Ngoại giẫm đạp cho đến khi thời kỳ phân chia dân Ngoại...(Vậy thì hơi những người không tin vào những thời kỳ phân chia này, điều đó thì sao?)...Cho đến khi thời kỳ dân Ngoại sẽ kết thúc. Và khi kỳ dân ngoại kết thúc (thời kỳ của dân ngoại đã kết thúc), thì thành phố này sẽ được trả lại cho người Do Thái. Và Chúa Jêsus đã nói trước rằng thế hệ này...Phán, “Khi các người đi ra và thấy cây vả đâm chồi nảy lộc, và tất cả các cây khác chớm nở,” phán “các người biết rằng mùa hè đã đến gần.” Phán, “Cũng vậy, khi các người thấy những điều này xảy ra, hãy biết rằng thì giờ đã đến gần, ở trước cửa; và quả thật Ta nói cùng các người rằng dòng dõi này sẽ không qua đi cho đến khi những điều này được ứng nghiệm.”

522 Vậy thì, họ đã theo dõi nó trong thế hệ đó, “Đó là những gì Ngài đang nói về.” Không có gì cả!

523 Hãy lắng nghe! Ngài phán, “Dòng dõi mà đã nhìn thấy cây vả đang đâm chồi nảy lộc.” Bây giờ hãy xem, Ngài phán, “Cây vả, và tất cả các cây khác.” Bây giờ, nói cách khác, “Sẽ có một sự phục hưng toàn cầu vào lúc đó.” Bây giờ hãy xem lời tiên tri này, nó phù hợp như thế nào và kết hợp hoàn hảo. Bây giờ hãy quan sát. “Mọi cây khác đang đâm chồi nảy lộc, đang hồi sinh.” Một cây, khi nó đâm chồi nảy lộc, đang hồi sinh. Đúng không? Vậy thì, ai cũng biết, một vị thầy tiên tri, rằng cây vả luôn luôn là người Do Thái. Chúng ta biết điều đó. Đó là người Do Thái. Bây giờ...

524 Và nhìn xem Giô-ên, khi ông nói về nó, ông đã nói, “Những gì sâu keo để lại, sâu bướm ăn hết; những gì sâu bướm còn để lại, châu chấu ăn; và những gì châu chấu ăn...” Nếu anh em để ý, đó là cùng một loại côn trùng, các giai đoạn khác nhau: sâu keo, sâu bướm, châu chấu. Tất cả đều là một loài bọ giống nhau, chỉ là các giai đoạn khác nhau trong đời sống của nó. Bây giờ hãy xem, cũng chính con bọ đó bắt đầu ăn trên cây Do Thái ở đó, chặt nó xuống, và nó bắt đầu ăn và ăn và ăn và ăn cho đến khi nó đến gốc cây; nhưng rồi người nói, “‘Ta sẽ phục hồi,’ Chúa phán, ‘tất cả các năm mà sâu bướm ăn hết. Và Ta sẽ làm cho dân Ta vui vẻ.’” Hiểu không? Bây giờ, cây đã bị ăn hết. Các dân Ngoại được tháp vào nó, điều đó là thật. Được rồi, chúng ta phải ra hoa kết trái.

525 Bây giờ khi kỳ cuối cùng đến, khi chúng ta đang đi đến sự cuối cùng (nếu tôi thấy nó đúng), Tin Lành là: cần phải có một cuộc phục hưng lớn đang diễn ra.

526 Bây giờ, anh em có biết rằng lá cờ Do Thái là lá cờ lâu đời nhất trên thế giới không? Và nó đã nằm im trong hai nghìn năm, nhiều hơn thế nữa, khoảng hai ngàn năm trăm năm. Lá cờ Do Thái, ngôi sao sáu cạnh của Đa-vít, không hề bay phất phới trong hai ngàn năm trăm năm; kể từ khi họ bị mang đi đày ở—ở Ba-by-lôn. Và bây giờ, bởi vì Đế quốc La Mã đã xâm chiếm (và Đấng Mê-si đến và họ từ chối Ngài), và họ bị tản lạc khắp bốn phương trời. Nhưng anh em có biết, vào ngày sáu tháng Năm, năm 1946, lá cờ đó quay trở lại Giê-ru-sa-lem không? Anh em có biết, vào ngày

bảy tháng Năm, năm 1946, Thiên sứ của Chúa đã hiện ra với tôi (ngày hôm sau) ở trên đây, và sai tôi đến khắp thế giới để mang lại sự phục hưng không? Ngay sáng hôm sau! Khi lá cờ đó được kéo lên tại Giê-ru-sa-lem, khi mặt trời lặn vào buổi chiều hôm đó, Thiên sứ của Chúa đã xuất hiện ở đây tại Hoa Kỳ cùng lúc đó. “Khi các người nhìn thấy cây vả và những cây còn lại đang đâm chồi nảy lộc!”

⁵²⁷ Bao nhiêu người còn nhớ ngôi Sao ở trên đây tại Sông Ohio, nhiều năm trước, khi Ngài phán... Đây là hình ảnh của Nó ở đây, khi Ngài giáng xuống. Phán, “Sứ điệp của người sẽ đi trước như một người dọn đường cho sự Đến lần thứ hai, giống như Giăng đã đi trước như một người dọn đường cho sự Đến lần thứ nhất.” Và, nhìn xem, một sự phục hưng đã lan rộng trên khắp thế giới. Hàng vạn lần hàng nghìn hàng nghìn, và một cuộc phục hưng vĩ đại.

⁵²⁸ Tất cả các người tuân thủ luật pháp, và tất cả những người khác nhau trên khắp đất nước, và các giáo hội lớn đều nói, “Những ngày Billy Sunday đã qua rồi.” Nhưng khi họ nhìn thấy hội thánh bắt đầu phục hưng (những người dân thường), họ phải giữ thể diện. Charles Fuller lẽ ra đã vào thay vị trí này, nhưng ông đã quá già; vì vậy họ đã chọn Billy Graham. Và Đức Chúa Trời đã lấy Billy Graham, hoặc, giáo hội Baptist đã làm vậy, và tất cả đều vây lấy ông. Và Billy Graham không bằng một nửa thầy giảng như Anh Neville, như là một thầy giảng, không chút... không, không chút nào. Nhưng đó là gì? Họ phải làm điều đó, đó là tổ chức, và mọi người xung quanh nó, tụ tập xung quanh. Billy cũng nói như vậy. Đây, họ đã phải làm điều đó. Và nó phải được thực hiện để ứng nghiệm Lời Đức Chúa Trời. Họ không có Thánh Linh để tập hợp xung quanh, vì vậy họ phải lấy Lời để tập hợp xung quanh; vì vậy họ đã làm vậy. Và Billy là một nhà truyền giảng về Lời, và một người hạng nhất, và họ tập hợp lại; vì vậy đưa tất cả các hình thức lạnh lùng vào đại hội của họ. Và Đấng siêu nhiên, với sự chữa lành Thiêng liêng, và quyền năng và các công việc và vân vân, bởi những phép lạ của Đức Chúa Trời, đã đưa điều này... Hội thánh, Nàng Dầu được cất lên mà có Dầu trong đèn của Nàng, đưa Nàng vào sự phục hưng. Thấy

không? Và giáo hội trang trọng lạnh lùng đã có sự phục hưng của nó. Và đây là Y-sơ-ra-ên đang quay lại với sự phục hưng của họ.

529 Tôi đã có một cuốn phim ở trên đó trong nhà tôi ngay bây giờ, *Ba Phút Trước Nửa Đêm*. Và chúng tôi có một bức ảnh về những người Do Thái đang đến. Đang vào; anh em đã thấy nó trên tạp chí *Look*. Và những con tàu, chất đầy hàng, từ trên đường xuống Iran và xuống đó; họ những người Do Thái không bao giờ biết rằng Chúa Jê-sus đã từng ở trên đất, họ đi xuống đó trong thời gian bị đày đến Ba-by-lôn. Đó là tất cả những gì họ từng biết. Họ đã cày...anh em đã thấy nó trên tạp chí *Look* hoặc *Life* và họ, nơi họ cày bằng những dụng cụ bằng gỗ đã cũ. Và khi họ nhìn thấy những chiếc máy bay đó đến, họ nghĩ, “Nó đây này,” vì Đức Chúa Trời đã bảo họ “họ sẽ ở dưới đó, và sẽ được chở về Giê-ru-sa-lem trên đôi cánh của những chim ưng.” Đúng thế. Họ đấy. Và người Do Thái nói, “Nó đây rồi.” Họ bước ngay vào, và chúng tôi lấy hình ảnh của họ bằng chính giọng nói của họ, và phỏng vấn họ; đến từ khắp nơi trên thế giới. Một số người trong số họ mang những người già của họ trên lưng, và họ bị mù và tàn tật. Và họ xuống tàu từ mọi nơi khác nhau trên thế giới, đang đến.

530 Và họ bắt đầu nhặt những viên đá trên mặt đất, bỏ vào trong bao; và ngày nay họ đã tìm thấy những nguồn nước, mà đây là đất nước nông nghiệp vĩ đại nhất, lớn nhất trên thế giới. Biển Chết chứa đựng nhiều sự giàu có hơn tất cả phần còn lại của thế giới cộng lại. Người Do Thái đang trở về; nó đã bị che giấu khỏi những dân Ngoại, nhưng họ đang nở hoa như bông hồng.

531 Người ta nói với họ—họ những người Do Thái, người ta nói, “Các ông có phải trở về để chết trong quê nhà.”

532 Nói, “Chúng tôi đang trở về để gặp Đấng Mê-si. Ngài ở đâu? Ngài được cho là ở đây.”

533 Hỡi anh em, khi thấy cây vả đâm chồi nảy lộc, Ngài phán, “Dòng dõi này sẽ không qua đi cho đến khi tất cả được trọn.” Nhìn xem sự phục hưng với các hình thức. Nhìn xem sự phục hưng với Hội thánh. Hãy nhìn xem sự phục hưng đang đến với người Do Thái, họ đang chờ đợi sự đến của Đấng Mê-si. Hội thánh, Hội thánh đầy đầy Thánh Linh, Nàng Dâu với...các trinh nữ có dầu trong đèn của họ sẽ đi vào Tiệc Cưới.

534 Người Do Thái sẽ nói, “Đây là điều đó. Đó là Đức Chúa Trời của chúng ta Đấng mà chúng ta đã chờ đợi.” Đó là nơi mà một trăm bốn mươi bốn ngàn người...của anh em mà những người theo Russellite đã trở nên bối rối. Có những người Do Thái đang đứng đó sẽ tiếp nhận Ngài. Họ nói, “Đó là Đức Chúa Trời của chúng tôi, Đấng mà chúng tôi đã chờ đợi.” Họ sẽ nhìn thấy Ngài, nói, “Ngài đã có chúng ở đâu? Ở đâu mà Ngài đã có những vết sẹo trên tay Ngài?”

535 Ngài phán, “Ta đã có chúng trong nhà của bạn hữu Ta.” Đúng thế, “Nhà của bạn hữu Ta.”

536 Ngài sẽ làm gì? Hội thánh dân Ngoại sẽ được đưa vào sự Vinh quang và Nàng Dâu sẽ được kết hôn với Đấng Christ.

537 Giô-sép đã tự bày tỏ cho dân sự của ông biết bằng cách nào? Ông xua đuổi mọi người Ngoại bang khỏi sự hiện diện của mình. Ông chắc chắn đã làm vậy. Điều gì sẽ xảy ra với phần còn lại của dòng dõi người nữ? Con rồng phun nước ra khỏi miệng nó để gây chiến; Chúa Jêsus phán, “họ sẽ bị ném vào sự tối tăm bên ngoài, và sẽ có sự khóc lóc và than thở và nghiền răng,” những giờ phút khủng khiếp của sự bắt bớ và thử thách sẽ đến với hội thánh dân Ngoại.

538 Điều gì sẽ xảy ra sau đó? Khi thời kỳ tử đạo đến, khi Đức Chúa Trời đã tách mọi thứ ra khỏi người Do Thái, Chúa Jêsus sẽ trở lại như Giô-sép. Khi họ nghe Giô-sép, khi người đuổi ra tất cả lính canh và mọi thứ khác, và người thấy cậu bé Bên-gia-min và họ đứng đó, và họ ăn năn vì đã giết Giô-sép. Họ nghĩ rằng họ đã giết Giô-sép, và ở đây ông đang đứng trước họ. Ông nói, “Tôi là Giô-sép. Tôi là em của các anh.”

539 Lúc đó họ thực sự run rẩy, “Người ấy là Giô-sép. Bây giờ chúng ta biết người.”

540 Khi Ngài phán, “Ta là Jêsus. Ta là Đấng Mê-si.”

541 Họ sẽ nói, “Ồ, chao ôi, bây giờ thật là những gì chúng ta sẽ nhận lãnh!”

542 Tất cả đã được thực hiện vì sự vinh hiển của Đức Chúa Trời. Đó sẽ không phải là Ngài là...Ồ, họ có thể nghe thấy tiếng ông khóc lóc trong cung điện của Pha-ra-ôn, Giô-sép khóc vì họ.

543 Hãy đợi cho đến khi Chúa Jêsus thấy những người Do Thái đó mà Ngài phải làm cho mù để cho chúng ta những dân Ngoại có cơ hội vào, đó sẽ là một thì giờ trọng đại, tôi đang nói với anh em. Ngài sẽ lấy những người Do Thái đó, anh em đừng bao giờ lo lắng, những người Do Thái họ sẽ được cứu. Vâng, thưa quý vị, phải có ở đó. Và đó là ý tưởng của tôi về điều đó, tôi không thể thấy nó ở đâu khác trong Kinh Thánh. Anh em phải giữ ba yếu tố đó lại với nhau, lần nữa.

544 Anh em phải giữ trinh—trinh nữ đang ngủ, hội—hội thánh hoàn toàn bình thường, xưng tội, đày. Anh em phải có được hội thánh...Đó là, người Do Thái trước tiên, người Do Thái trước tiên, mà chỉ là một người mù đang chờ đợi bên lề. Anh em phải đến bước tiếp theo, đó là một trinh nữ đang ngủ gục, là người hành động chậm chạp, và đi ra ngoài và đi đến nhà thờ, và gia nhập giáo hội, và một người khá tốt. Sau đó anh em phải có được Hội thánh, thuộc linh, sự Cất lên, Nàng Dâu, nàng đứng ở đó. Ba người đó, anh không thể...họ không nhằm lẫn, chút nào. Chúng không giống nhau. Không phải Chứng Nhân Giê-hô-va nói, “đó là một trăm bốn mươi bốn ngàn là Nàng Dâu”; điều đó sai. Đó là những người Do Thái, đày. Có một Nàng Dâu, người Do Thái, và trinh nữ đang ngủ gục đó. Và anh em hình dung tất cả, và nói, “Ồ, cả ba đều ở những nơi khác nhau.” Họ là tất cả, ba hạng người khác nhau. Chắc chắn, họ không thể.

545 Rồi khi Chúa Jêsus trở lại trái đất...Người Do Thái, họ là gì? Các hoạn quan của đền thờ. Và khi Chúa Jêsus trở lại, Ngài đến với Nàng Dâu. Chúa Jêsus đến ba lần: Ngài đến lần thứ nhất để *cứu chuộc* Hội Thánh của Ngài, Ngài đến lần thứ hai để *tiếp nhận* Hội Thánh của Ngài, Ngài đến lần thứ ba *với* Hội Thánh của Ngài. Hiểu không? Chính xác. Vì vậy tất cả là một sự đến hoàn hảo tuyệt vời, tất cả là một Đức Chúa Trời hoàn hảo vĩ đại; tất cả chỉ là một Đấng Christ hoàn hảo vĩ đại; một Hội thánh hoàn hảo vĩ đại, một sự cứu chuộc hoàn hảo tuyệt vời,...mọi thứ; nó có một bộ ba, nhưng tất cả chỉ trong Một. Hiểu không? Đó không phải là ba người, không phải ba *này*; nó chỉ là một Thân vị, một Hội thánh, một Thân thể, một Đấng Christ, một Chúa “trong tất cả các người, và qua tất cả các người,” và đại loại như thế. Tất cả một!

546 Chúa ban phước cho anh chị em. Tôi đã giữ anh chị em lại khá lâu.

547 Ý Chúa, bây giờ, nếu tôi trở lại trong một vài đêm, hoặc một buổi tối Chúa nhật hoặc điều gì đó như thế, nếu mục sư ở đây không có điều gì đó trong lòng, tôi sẽ cố gắng trả lời những câu này ở đây. Ồ, có một số câu hay ở đây. Bao nhiêu người muốn nghe chúng? Ồ, tôi thật sự thích chúng. Để tôi xem qua chúng một lần nữa, thật nhanh, trước khi chúng ta giao buổi nhóm lại cho mục sư.

548 Chỉ nghe điều này. [Anh Branham trả lời tám câu hỏi sau đây trong Phần III, bắt đầu từ đoạn 668, như những câu hỏi số 67 đến 74—Bt.]

Những viên đá ở đâu tượng-...? Những viên đá đó tượng trưng cho điều gì trong Khải Huyền, 21? Đó là một câu hỏi hay.

Xin giải thích bốn con thú trong Khải Huyền 5. Đó là một câu hỏi hay khác.

Hai mươi bốn trưởng lão là ai? Đó là một câu hỏi hay nữa, đấy.

Sợi chỉ điều trong Sáng thế ký 38 có nghĩa là gì? Anh em còn nhớ, ông đã đi và lấy con dâu của chính mình và sống với cô ấy như một gái điếm; và trả giá và đi ra; và sau đó khi đứa trẻ sanh ra, họ quấn sợi chỉ điều quanh tay nó (nó đẩy ra rồi nó lại vào), đứa—đứa tiếp theo đến trước nó. Ồ, đó là một điều tốt; chắc chắn vậy.

Những món quà được gửi đến liên quan đến cái chết của các nhân chứng, trong Khải Huyền 11 là gì? Đó là khi Môi-se và Ê-li trở lại cho sự sống lại với một trăm bốn mươi bốn nghìn người này. **Những món quà là gì?** Hãy xem chúng là gì, điều đó thật tuyệt vời.

Các vị thánh sẽ ở đâu sau một nghìn năm... (đó là một câu hỏi hay, anh bạn à. Sẽ...)...**trị vì? Họ sẽ có loại thân thể như thế nào?**

Chúng ta sẽ phán xét các thiên sứ như thế nào?

Tại sao tóe phù hợp với các thiên sử trong Sách Cô-rinh-tô thứ Nhất? Trong Sách Cô-rinh-tô thứ Nhất. Một số câu hỏi hay, thực sự hay.

549 Chúa ban phước cho anh chị em. Tôi hy vọng Chúa cho phép chúng ta đến với nhau và thảo luận về những điều này, tất cả là vì sự vinh hiển của Ngài. Chúng ta có thể không đồng ý trên những ý kiến về chúng; nhưng tôi sẽ nói một điều, nếu tất cả anh chị em đều nhận được nhiều niềm vui nghe chúng khi tôi nói về chúng, thì chúng ta đang có một thời gian tuyệt vời. Amen. A-men.

550 Được rồi, bây giờ Chúa thật tốt lành với anh chị em giờ này. Đừng quên các buổi nhóm. Chương trình phát sóng của Brother Neville, bây giờ, đó là trên WLRP, sáng thứ Bảy lúc chín giờ; bộ tứ Neville và tôi chắc chắn rằng chúng sẽ bổ ích cho anh chị em, hãy mở và lắng nghe. Và nếu tôi có thể, nếu tôi quay lại kịp thời, hoặc thấy tôi sắp quay lại, tôi sẽ gọi cho vợ; nếu Chúa cho phép tôi đi thăm Anh Bosworth lớn tuổi yêu dấu. Tôi...Tất cả anh chị em...và tôi sẽ trở lại vào tối Chúa nhật.

551 Chúa tốt lành với anh chị em bây giờ. Và thưa anh, mục sư, hãy đến đây một chút; và để anh đảm nhận buổi nhóm. Và:

Đừng quên lời cầu nguyện gia đình,
Chúa Jêsus muốn gặp anh ở đó;
Ngài sẽ chăm sóc cho anh mọi thứ,
Ồ, đừng quên lời cầu nguyện gia đình.

552 Anh chị em thích điều đó chứ? Bao nhiêu người cầu nguyện trong nhà riêng của mình? Chúng ta hãy xem, tất cả...tất cả...Tốt lắm, hãy ở lại gần Đức Chúa Trời. Hãy ngoan, hỏi các con cái bé mọn, Đức Chúa Trời sẽ ban phước cho anh chị em.

Được rồi, mời Anh Neville.

HỎI VÀ ĐÁP HÊ-BƠ-RƠ PHẦN II VIE57-1002

(Questions and Answers on Hebrews Part II)

LOẠT BÀI CÁCH XỬ SỰ, TRẬT TỰ VÀ SỰ DẠY DỠ CỦA HỘI THÁNH

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào tối thứ Tư, ngày 2 tháng Mười, năm 1957, tại Đền Tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org